

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 75948-12-20 אלון נ' מירילשווילי ואח'

לפני כבוד השופט אילן דפדי

התובע

שבתאי אלון
ע"י עוה"ד זוהר לנדה, ערן וינר ולינה מחולה

נגד

הנתבעים

1. מיכאל מירילשווילי
2. יהלומי חושן ארגמן בע"מ
ע"י עוה"ד תומר ויסמן, אריק ברנאייזן ואילן שטרנברג

פסק דין

1
2
3 1. לפני תביעה כספית לתשלום סך כולל של 50,000,000 ₪ שהתובע טוען כי הנתבעים חייבים
4 לו בגין חלקו בעסקאות יהלומים עליהן יורחב בהמשך.

5
6 2. התיק נותב לטיפול בספטמבר 2023 לאור פרישתו של המותב הקודם שדן בתיק.

טענות התובע בכתב התביעה בתמצית

7
8
9
10 3. על פי כתב התביעה, התובע, שבתאי אלון הוא איש עסקים שעלה מגיאורגיה בשנות ה-70
11 ועסק בעבר בניהול רשת מרפאות עד שדרכיו המסחריות הצטלבו עם מסלול חייו של
12 הנתבע.

13 הנתבע, מיכאל מירילשווילי הוא איש עסקים שעלה לישראל לפני למעלה מעשור. לנתבע
14 הון אישי עצום אותו צבר במהלך שנות פעילות עסקית במדינות חבר העמים. לטענת
15 התובע, הנתבע נחשב אוליגרך. הנתבע התפרסם כמי שצבר את הונו האישי בעסקי
16 ההימורים ברוסיה. לאחר עלייתו ארצה החל לפעול ולהשקיע בישראל בתחומי הנדל"ן,
17 האנרגיה היהלומים, התקשרות ובתחומים נוספים.

18
19
20 התובע והנתבע בני דודים.
21

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 75948-12-20 אלון נ' מירילשווילי ואח'

- 1 הנתבעת יהלומי חושן ארגמן בע"מ היא חברה שהתאגדה בישראל בשנת 2010 ומצויה
2 בבעלותו המלאה של הנתבע. החברה מחזיקה ברישיון לעיסוק בסחר ביהלומים.
3
4 .4 התובע טען כי נחלץ לעזרתו של הנתבע שריצה עונש של 8 שנות מאסר ברוסיה בגין עבירת
5 קשר לביצוע רצח של בני משפחתם של מספר אנשים שנחשדו בחטיפת אביו. לטענת התובע,
6 עם שחרורו של הנתבע, הוא סייע לו לעלות ארצה כדי להתחיל להשתקם כאזרח ישראלי.
7 התובע אף סייע לנתבע בתהליך הרהביליטציה שלו מסטטוס של עברין מורשע לאיש
8 עסקים לגיטימי. לדבריו, עם הגעתו ארצה, צירף אותו הנתבע לפעילותו העסקית והוא הפך
9 לשותפו, איש סודו ויד ימינו למשך מספר שנים, עד אשר התגלע ביניהם הסכסוך נושא
10 התובענה.
11
12 .5 התובע טען כי במהלך השנה 2009 באמצעות תיווכו של אדם אחר, הובאה בפניו הצעתו של
13 אדם בשם תומאס חנינשווילי (להלן: "**תומאס**"), שהיה מקושר לחברת יהלומים
14 ממשלתית רוסית, למימון עסקת ענק ביהלומי גלם. ההצעה הייתה כי באמצעות מימון בסך
15 של 50,000,000 דולר ארה"ב, ירכשו תומאס ושותפיו יהלומי גלם במחיר נמוך באופן
16 משמעותי מערכם בשוק, ימכרו אותם ברווח ברוסיה ומממן העסקה יזכה בחלוף שלושה
17 חודשים להשבת מלוא המימון בתוספת פרמיה של כ-20,000,000 דולר ארה"ב (להלן:
18 "**העסקה הראשונה**"). לטענת התובע, הוא הציג את העסקה לנתבע וזה ביקש להתקשר
19 בה כמממן והעביר את הסך של 50,000,000 דולר ארה"ב באמצעות תומאס.
20
21 .6 לטענתו, קודם להתקשרות עצמה, נערכה פגישה בינו לבין הנתבע ויתר הגורמים הנוגעים
22 לעניין בה הוסכם, בין היתר, כי הנתבע ישלם לו דמי ייזום ותיווך בסך של 2,500,000 דולר
23 ארה"ב המהווה 5% מהיקף ההשקעה וזאת, כנגד השבת מלוא המימון ותשלום הפרמיה
24 לנתבע (להלן: "**דמי התיווך**").
25
26 .7 בחלוף 6 חודשים מהעמדת המימון, לא עלה בידי תומאס ושותפיו למכור את היהלומים
27 ברוסיה כמתוכנן. התובע טען כי בעקבות כך הוא והנתבע פעלו לשינוי מתווה העסקה, על
28 מנת שיתאפשר להם לנהל בעצמם את עסקאות היהלומים מחוץ לרוסיה. סוכם כי הנתבע
29 יקבל לבעלותו את כל היהלומים שנרכשו במסגרת העסקה הראשונה בתמורה לתשלום
30 המימון שכבר שולם על ידו בסך של 50,000,000 דולר ארה"ב ובתוספת תשלום סך של
31 20,000,000 דולר ארה"ב שישולם לתומאס ושותפיו כדמי ייזום (להלן: "**העסקה השנייה**")
32 וכך אכן היה. התובע טען כי על תוספת העבודה והמאמצים הכרוכים בה, הציע לו הנתבע
33 להיות שותפו בעסקה השנייה כשחלקו יעמוד על 10% מהרווחים בגין מכירת היהלומים
34 (להלן: "**הסכם השותפות**"). זאת, כתוספת לדמי התיווך להם היה זכאי בגין העסקה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 75948-12-20 אלון נ' מירילשווילי ואח'

הראשונה. במסגרת זו, נדרש התובע לפקח כשותף על מערך הליטוש של יהלומי הגלם
במפעל לליטוש יהלומים בסנט פטרסבורג ברוסיה ולטוס באופן תכוף לרוסיה. את התפקיד
המרכזי כשותף מפקח מילא התובע עד לסיום השירותים במפעל בשנה 2012. לדברי התובע,
במהלך תקופה זו, הנתבע נהג בו כשותפו לכל דבר ועניין וכך הציגו בפני מעורבים אחרים.
8. לטענת התובע, העסקה השנייה הוצאה אל הפועל החל משנת 2010. לדבריו, עד סמוך
למחצית שנת 2014 הניבה הפעילות רווח של כ-100,000,000 דולר ארה"ב וזאת, עוד בטרם
הושלמו שיווק ומכירת מלוא היהלומים. לטענתו, במהלך שנים אלו, הקפיד הנתבע
להתחייב בפניו בהזדמנויות רבות כי הוא עתיד לקבל את הסכומים המגיעים לו, דהיינו
2,500,000 דולר וכן 10% מרווחי המיזם. לדברי התובע, לאורך כל התקופה, הנתבע ביקש
ואף שכנע אותו להמתין עם קבלת הכספים המגיעים לו ולהותירם בתוך המיזם בטענה כי
הם נחוצים לשם עסקאות יהלומים נוספות והגדלת הפעילות העסקית באופן שיגדיל את
הרווחים מהם ייהנה התובע.
9. התובע הוסיף וטען כי המיזם הופעל באמצעות הנתבעת, כאשר מי ששימש כמנכ"ל שלה
היה בנו יוסי אלון (להלן: "יוסי"). לטענת התובע, ברבות הימים, הנתבע התכחש
להבטחותיו וזכויותיו וסירב לשלם לו את המגיע לו.
10. התובע טען כי הנתבע יצר סכסוכים מלאכותיים איתו ועם בנו יוסי על מנת להתנער
מהתחייבותיו כלפיהם והציב איום מעל ראשיהם. לדבריו, הפעם הראשונה בה התכחש
הנתבע להתחייבותיו כלפיו היה במהלך 2015 לאחר שגרם לבנו יוסי לצאת מהחברה
חושן. התובע המשיך לדרוש מהנתבע לעמוד בהתחייבותיו, אך הנתבע המשיך
בהתכחשותו ובהעלאת טענות כוזבות כלפיו. לפיכך, הוגשה התביעה.
11. התובע טען כי בגין דמי התיווך מגיע לו תשלום בסך של 2,500,000 דולר ארצות הברית.
התובע העריך את סך כל הרווחים שהפיקו הנתבעים במיזם בכ-160,000,000 דולר ארה"ב.
לכן, לטענתו, הוא זכאי בנוסף ל-10% מהסכום, קרי 16,000,000 דולר ארצות הברית.
לצרכי אגרה, העמיד את התביעה על סך כולל של 50,000,000 ₪.

טענות הנתבעים בכתב ההגנה בתמצית

12. הנתבעים טענו כי יש לדחות את התביעה בהיותה חסרת בסיס. לדבריהם, הצגת התובע
כמי שסייע לנתבע להשתקם לאחר עלייתו ארצה, כשותפו וכיד ימינו של הנתבע וכמי
שהנתבע חייב לו עשרות מליוני ₪, כוזבת ומטעה. לטענתם, לא בכדי לא צורפו מסמכים
בתמיכה לטענות התביעה. הם טענו כי התובע אדם בעל עבר מפוקפק, מכור לסמים אשר

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 75948-12-20 אלון נ' מירילשווילי ואח'

- 1 נקלע פעם אחר פעם לקשיים כלכליים ואחרים ואינו מצליח לנהל אורח חיים נורמטיבי.
2 לטענת הנתבעים, בשל הקרבה המשפחתית ולאור הפצרותיו של אביו ז"ל של הנתבע, תמך
3 הנתבע בתובע וסייע לו להיחלץ ממצוקות שונות אליהן נקלע. כך, העביר הנתבע לתובע
4 לאורך השנים מיליוני ₪ על מנת לסייע לו ולבני משפחתו לפרוע את חובותיהם שנבעו
5 מקריסת העסק המשפחתי. הנתבע סייע לרעייתו של התובע לסיים הליך פלילי בגין עבירות
6 מס שהתגלו בעקבות קריסת העסק. הנתבע גם סייע לתובע בהליך הגמילה ובנסיונות
7 השיקום, בין היתר, באמצעות מתן עבודה ופרנסה מכובדת לבנו.
8
- 9 13. הנתבעים דחו את הטענה לקיומה של שותפות עסקית. לדבריהם, הנתבע איש עסקים
10 מבוסס, בעל אמצעים ומוניטין ואלמלא הקשר המשפחתי, לא היה עומד בקשר כלשהו עם
11 התובע. על פי כתב ההגנה, מלבד פעילות עסקית, הנתבע עוסק בפעילות פילנטרופית, מילא
12 ועודנו ממלא תפקידים בשורה של ארגונים ציבוריים. כך למשל, הוא מכהן כסגן נשיא
13 הקונגרס היהודי העולמי וכחבר ועדת ההיגוי שלו; מכהן כנשיא הקונגרס היהודי
14 האסיאתי וכחבר בחבר הנאמנים של אוניברסיטת תל אביב. לדבריהם, רק מתוך רצון
15 לסייע לבן דודו להשתקם, הנתבע איפשר לו לעסוק בעניינים הקשורים לעסקי היהלומים
16 שלו. לתובע לא היה ידע בתחום ועירובו בעסקי הנתבע נועד לספק לו תעסוקה שתמנע את
17 היתדרדרותו לסמים. הנתבע לא התחייב לשלם לתובע שיעור מסויים מרווח עסקת
18 ההלוואה נושא התביעה או דמי תיווך. לטענתם, הרבה לפני משורת הדין וכחלק מניסיונו
19 להשיב את התובע לדרך הישר, הנתבע נתן לתובע במתנה סכום של 600,000 דולר. זאת,
20 ככל שעסקת היהלומים תניב רווחים. הנתבעים הדגישו כי לא מדובר בתגמול אלא במחווה
21 של רצון טוב. לדבריהם, טרם שהעיסקה הניבה רווח ובמקום לקבל את הסכום, ביקש
22 התובע להשקיע בעסקה בניירובי. זאת, על אף הסיכון הגבוה שהיה כרוך בה ובניגוד לעצתו
23 של הנתבע. העסקה כשלה וכתוצאה מכך התובע הפסיד את הסכום שהושקע ונותר חייב
24 לנתבע כ-700,000 דולר, שכן הנתבע כיסה את חלקו של התובע בהפסד.
25
- 26 14. בכתב ההגנה תוארה הפעילות העסקית של הנתבע בתחום היהלומים. לטענת הנתבעים,
27 בשנה 2009 פנה אל הנתבע אדם בשם בוריס קריכלי (להלן: "בוריס") שהיה מוכר לנתבע
28 והציג בפניו עסקה פוטנציאלית. לנתבע הוצע להעמיד לרשות האחים חנינשווילי, שגם
29 אותם הכיר, מימון בסך של 50 מיליון דולר לצורך רכישת יהלומים מחברת היהלומים
30 הממשלתית הרוסית. לאחר מספר פגישות שהתקיימו עם בוריס והרוכשים, נחתמה עסקת
31 הלוואה. הרוכשים היו אמורים לפרוע את ההלוואה ממכירת היהלומים. לטענת הנתבעים,
32 התובע לא יזם את העסקה, לא היה צד לה ולא הובטח לו דבר בתמורה. לדברי הנתבעים,
33 התובע אמנם נכח בפגישה שהתקיימה בין הנתבע לבין בוריס והרוכשים עובר לחתימת

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 75948-12-20 אלון נ' מירילשווילי ואח'

ההסכם, אך זאת רק בשל רצונו של הנתבע לסייע לו להשתקם ולהשתלב בעולם העסקים. באותה עת, התובע היה מגיע אל משרדו של הנתבע, משתתף בישיבות ומתלווה אל הנתבע בתור צופה מן הצד. מספר חודשים לאחר מכן, התברר כי הרוכשים נתקלו בקושי במכירת היהלומים ולכן חתמו עם הנתבע על שינוי בתנאי העסקה. במקום פירעון ההלוואה, הוסכם כי הרוכשים יעבירו לנתבע את הסכום שקיבלו בגין היהלומים שהצליחו למכור ואת היהלומים שטרם נמכרו כנגד תשלום נוסף. לטענת הנתבעים, התובע לא יזם את התיקון, לא הפך צד לעסקה ולא הובטח לו דבר בגין כך. לדבריהם, הנתבעת הוקמה לצורך קבלת היהלומים מהרוכשים ומכירתם. מתוך אותו רצון לספק לתובע תעסוקה, איפשר הנתבע לתובע להתלוות למומחה גמולוג בנסיעותיו לרוסיה שם התבצעה מלאכת המיון וליטוש היהלומים שהתקבלו מהרוכשים. לטענת הנתבעים, גם הנתבעת לא נחלה הצלחה במכירת היהלומים ועד היום יש יהלומים שלא נמכרו. לטענתם, עסקת היהלומים לא הניבה רווחים אלא הפסדים.

15. בנוסף, טענו הנתבעים להתיישנות. לדבריהם, מאחר שעל פי כתב התביעה, עסקת היהלומים נכרתה בשנה 2009, הרי שהתביעה התיישנה ב-2016. הם טענו למופרכותה של טענת התובע כי הנתבע התכחש לראשונה להתחייבויותיו כלפי התובע רק ב-2015. לטענתם, אפילו ייקבע כי עילת התביעה לא התיישנה ממילא לוקה התביעה בשיהוי כבד. הנתבעים טענו כי ככל הנראה, מטרת התביעה הייתה לשמש משקל נגד לתביעה שצפוי הנתבע להגיש נגד יוסי, בנו של התובע, אשר התגלה כי גנב מהנתבעת כספים ויהלומים בשווי מיליוני ₪. בעקבות מעשים אלה, הגיש נגדו הנתבע תביעה במוסד לבוררות של הבורסה ליהלומים. לאחר שיוסי הודה במיוחס לו, נחתם ב-2015 הסכם פשרה במסגרתו יוסי התחייב להשיב לחברה יהלומים אותם גנב בשווי העולה על 3 מיליון דולר. יוסי נמנע מלקיים את התחייבויותיו חרף מספר התראות שהנתבעת שלחה אליו. לפיכך, התביעה דגן נועדה לסייע לו להתחמק מתשלום חובו.

16. אשר להליך הפלילי שנוהל נגד הנתבע ברוסיה, הנתבעים טענו כי ההליך הפלילי הוזכר בכתב התביעה אך כדי להציג את הנתבע באופן שלילי. לטענתם, מדובר בהליך אשר מניעו היו פוליטיים ובית הדין האירופי לזכויות אדם בשטרסבורג קבע כי הנתבע לא זכה למשפט הוגן.

טענות התובע בכתב התשובה בתמצית

17. התובע טען כי מטרת כתב ההגנה הייתה להציגו באופן שלילי בפני בית המשפט. הוא טען כי התנהלות זו אבסורדית נוכח העובדה שהנתבע הורשע בעבירות חמורות אשר בגין ריצה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 75948-12-20 אלון נ' מירילשווילי ואח'

- 1 עונש מאסר ממושך של שמונה שנים ובהיותו מזוהה כראש ארגון פשיעה בעולם התחתון
2 ברוסיה. התובע התרעם על הגרסה הכוזבת לפיה הוא נרקומן ופושט יד שמתוך רחמים
3 ובשל קשרים משפחתיים, צורף על ידי הנתבע כצופה מן הצד לעסקאות היהלומים. הוא
4 גם דחה את הטענה כי עסקת היהלומים היא עסקה הפסדית. הוא חזר על הטענה לזכאותו
5 לחלק מרווחי עסקת היהלומים השנייה. בין היתר, טען כי תומאס לצד שותפו, מר בצלאל
6 קריכלי (להלן: "בצלאל") שהיה אמור לקבל מימון לרכישת היהלומים ומכירתם ולבסוף
7 לאחר שנתקל בקשיים, מכר אותם לנתבע ולתובע, הודה בפני התובע כי הוא זה שעשה הכל
8 לצורך הוצאת העסקה לפועל וכי הנתבע עושה לו "הצגה" כדי לא לשלם לו את חלקו. הוא
9 הפנה גם לטענת הנתבע בכתב הגנתו כי החליט לתת לו מתנה בסך של 600,000 דולר ככל
10 שעסקת היהלומים תניב רווחים כמחווה של רצון טוב וטען כי יש בכך כדי להעיד על חלקו
11 בעסקת היהלומים. התובע דחה את טענות ההתיישנות והשיהוי אשר לדבריו משוללות
12 בסיס עובדתי ומשפטי וטען כי מירוץ ההתיישנות מתחיל ביום שבו נולדה עילת התביעה,
13 הוא המועד בו התכחש הנתבע להתחייבויותיו כלפיו.
14
15 18. יש לציין שטענות הצדדים בכתבי הטענות תוארו לעיל בתמצית. זאת, בין היתר, מהטעם
16 שניתנה על ידי החלטה על פיצול הדיון וכן על מנת להימנע מחזרתיות מיותרת. מכל מקום,
17 ככל שיהא צורך, הדברים יורחבו בהמשך.
18
19 **ההחלטה על פיצול הדיון**
20
21 19. כאמור לעיל, התיק נותב לטיפול בספטמבר 2023 עקב פרישתו של המותב הקודם. עובר
22 לניתוב התיק, קיימו הצדדים הליכי גישור שלא צלחו, כשלאחריהם ובהתאם להסדר דיוני
23 שאושר ביום 6.3.2023, הגישו בקשות מרובות בעניינים מקדמיים. בנוסף, הגישו בקשות
24 לזימון עדים מרובים.
25
26 20. בהחלטתי מיום 3.3.2024 התייחסתי לבקשות המרובות ולכמות העדים הרבה שהצדדים
27 ביקשו לזמן.
28
29 21. כך כתבתי כי "עיון בכתבי הטענות השונים בקשר עם הבקשות לעיל (בקשות, תגובות
30 ותשובות) מגלה כי התובע מבקש לגלות ולעיון במסמכים חשבונאיים ובנתונים כספיים
31 שונים המצויים בידי הנתבעים במטרה ללמוד על גובה הרווח שהפיקו מעסקת היהלומים
32 השנייה, הניסיונות שלהם להסתיר רווח זה תוך כדי ביצוע פעולות בניגוד לחוק וזאת
33 במטרה להפריך את טענת הנתבעים כי מדובר בעסקה הפסדית" (עמוד 2 שורות 17-20).
34 לבקשות גילוי אלה התנגדו הנתבעים נחרצות.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 75948-12-20 אלון נ' מירילשווילי ואח'

22. בהמשך, ציינתי כי התובע ביקש לזמן 19 עדים מטעמו, אשר חלק ניכר מהם היו אמורים להעיד על רווחיות עסקת היהלומים ועל הטכניקות בהן פעלו הנתבעים להסתרת הרווחיות האמיתית שלה, אשר לשיטת התובע עמדה על סך של 160,000,000 דולר. מנגד, ביקשו הנתבעים לזמן מטעמם 14 עדים, תוך שצינו כי הם שומרים על זכותם לבקש לעדכן את רשימת העדים. בנוסף, ציינתי את העובדה שלכתב התביעה לא צורפו מסמכים בתמיכה לטענות התובע. זאת, נוכח טענתו של התובע כי הצדדים לא נהגו להעלות על הכתב את ההסכמות ביניהם לאור יחסי האמון והנוהג הקיים בעסקי היהלומים.

23. בשים לב לריבוי הטענות והעדים, קבעתי כי אין הצדקה לבירור כל טענות הצדדים יחדיו, שכן בירור זה כרוך בהקצאת משאבים עצומה הן על ידי הצדדים והן על ידי בית המשפט. בנוסף, ציינתי כי במסמכים המבוקשים על ידי התובע יש לכאורה כדי לחשוף בפניו נתונים כספיים של הנתבעים, אשר אין מקום לחושפם אם יתברר כי התובע אינו שותף של הנתבע כפי טענתו. לפיכך, הוריתי על הפרדת הדיון בהתאם לתקנה 76 לתקנות סדר הדין האזרחי.

24. בהחלטתי קבעתי כי "בנסיבות התיק דנן יש מקום לדון קודם בטענתו של התובע כי הנתבע הסכים לשלם לו 5% מהיקף ההשקעה בסך של 50,000,000 דולר ארה"ב, קרי סך של 2,500,000 דולר ארה"ב כדמי ייזום ותיווך (סעיף 10 לכתב התביעה) וכן שהנתבע הציג תובע להיות שותפו בעסקת היהלומים השנייה כאשר חלקו של התובע יעמוד על 10% מהרווחים בגין מכירת היהלומים (סעיף 16 לכתב התביעה). רק אם וכאשר ייקבע כי אכן הייתה שותפות כזו יהיה מקום להמשיך ולברר מה היו הרווחים שהפיקו הנתבעים מעסקת היהלומים השנייה. אם כך ייקבע יש להניח כי לא יהיה מקום להתנגדות הנתבעים להצגת מסמכים מסוימים, אשר נכון לגלותם למי שהוא שותף שלהם. אז גם ניתן יהיה לבחון את הצורך בשמיעתם של עדים נוספים לרבות מומחים. ככל שטענת התובע תידחה הרי שממילא התיק ייסגר והדיון בכל הסוגיות הנוספות יתייתר" (עמוד 3 שורות 21-29).

ובהמשך - "אני מורה על פיצול הדיון, כך שבשלב הראשון תידון טענת התובע לזכאותו לקבלת 5% מהיקף ההשקעה בסך של 50,000,000 דולר ארה"ב, קרי סך של 2,500,000 דולר כדמי ייזום ותיווך כאמור בסעיף 10 לכתב התביעה. כמו כן, תידון טענתו לקיומה של שותפות בשיעור של 10% מהרווחים בגין מכירת היהלומים כתוספת לתמורה בסך של 2.5 מיליון דולר והכל כאמור בסעיף 16 לכתב התביעה" (עמוד 4 שורות 6-10).

ראיות הצדדים

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 75948-12-20 אלון נ' מירילשווילי ואח'

25. למרות ההחלטה על פיצול הדיון, נותרו בין הצדדים חילוקי דעות מרובים בכל הקשור להליכים המקדמיים שחייבו את התערבות בית המשפט במתן החלטות מתאימות, שלא מצאתי כי נחוץ לפרטן.

26. הצדדים הגישו תצהירי עדות ראשית.

27. מטעם התובע הוגשו תצהירים של יוסי; של בצלאל שנטען כי היה מעורב בעסקת היהלומים יחד עם תומאס; של ראובן (רוברט) אלאשווילי, בן דודו של התובע ששימש מנהל עבודה במפעל היהלומים; של משה מזור חברו של יוסי העובד עימו; של מר אלי בג, איש עסקים שהיה שותף לעסקת רכישת קזינו עם בצלאל והנתבע; של אשת התובע - תמי אלון (להלן: "תמי"); של ענת אלון-בק, בתו הבכורה של התובע. בנוסף הוגש דו"ח חקירה סמויה של חברת איי.טי.איי חקירות וייעוץ אסטרטגי.

28. לאחר הגשת התצהירים, עתרו הנתבעים בבקשה להוצאתם של תצהירי עדות ראשית ומוצגים מסוימים שהגיש התובע וכן למחיקת סעיפים מתצהיר עדותו הראשית. זאת, בטענה כי מדובר בעדים שלא נכללו ברשימת העדים; כי היו מסמכים שלא גולו על ידי התובע במסגרת הליכים מקדמיים; כי התצהירים כוללים עניינים שאינם רלוונטיים לשלב הראשון של הדיון. לאחר קבלת תגובת התובע למבוקש קבעתי כדלקמן:

"1. על אתר יובהר כי כפי שנקבע בהחלטתי מיום 3.3.2024 הדיון בשלב הראשון יסוב סביב טענת התובע כי הוא זכאי לקבל 5% מהיקף ההשקעה או 10% מהרווחים והכל כמפורט בהחלטה (עמוד 4 שורות 6-10). על עניין זה חזרתי מספר פעמים. ראוי להפנות גם להחלטתי מיום 13.9.2024 בה הבהרתי כי לכאורה, אין בעדויות על קשרים קרובים בין התובע לבין הנתבע בהיותם קרובי משפחה כדי לתרום להוכחת הטענה שפורטה לעיל. לאחר החלטתי זו, הגיש התובע את תצהיריו בהם כלל את העניינים שלטענתו יש בהם כדי להוכיח טענותיו. מנגד, טוענים הנתבעים כי עניינים אלה אינם רלוונטים להוכחת הטענה. מבלי להפנות לחלקים ספציפיים בתצהירים שהוגשו, נראה לכאורה שחלקים מהתצהירים חסרי רלוונטיות להוכחת הטענות ויש בהם כדי ליצור אווירה מסוימת. עם זאת, אין מקום כבר עתה למחוק תצהירים או חלקים מהם. אלה הדברים שהתובע והעדים מטעמו מעידים עליהם ואיתם על הנתבעים להתמודד. אם הנתבעים סבורים כי חלקים מהתצהירים אינם רלוונטיים, אין צורך שיתייחסו לכל שורה ולכל סעיף. יכולים הם להתייחס לדברים באופן כללי ולטעון שהדברים אינם רלוונטיים, כפי שעשו בבקשתם. מאותו טעם אין גם צורך לחקור את התובע ואת המצהירים מטעמו על עניינים

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 75948-12-20 אלון נ' מירילשווילי ואח'

שפורטו בתצהירים אשר לדעת הנתבעים אינם רלוונטיים, תוך ציון הערה כי אין באי חקירה משום הודאה בדברים הכתובים. הדברים נכונים גם לגבי עניינים המהווים הרחבת חזית. ויובהר בנוסף, כי בית המשפט לא יתיר הרחבת חזית. בית המשפט יבחן את הדברים בסוף ההליך לאחר שישמעו הראיות ויוגשו סיכומי הצדדים.

2. מאותם טעמים אני רואה מקום למחיקת תצהירי העדות של מר אלי בג ותמי אלון. אציין כי בהחלטתי מיום 13.9.2024 איפשרתי הגשת תצהירים גם של מי שלא נכלל ברשימת העדים.

3. אשר להוצאת מוצגים שלא גולו והסתמכות עליהם, התובע בתגובתו טוען כי בעת עריכת התצהירים נתגלו מסמכים והקלטות וידאו אותם הוא רואה כרלוונטיים להליך ולכן הגיש תצהיר גילוי מסמכים מעודכן. בהתחשב במועד הגשתו יחד עם תצהירי העדות הראשית, זאת טרם שהוגשו תצהירי עדות ראשית של הנתבעים כך שניתן יהיה להתייחס בהם לדברים, אין מקום להוצאתם.

4. אשר לדו"ח החקירה הסמויה - אין המדובר בתצהיר או חוות דעת ערוכה כדין ולכן אין לראותו כחלק מראיות התובע. תיק בית המשפט אינו תיבת דואר אליה משלשלים סתם כך מסמכים. לפיכך, אני מורה על הוצאת הדוח מהתיק ובית המשפט יתעלם מתכנו. 5. אשר להוצאות המשפט- תמוה מדוע התובע לא פירט את אותם מסמכים אשר הוספו כעת על ידו במועד שהוקצה לשם כך. בתגובת התובע לא ניתן הסבר מספק לכך. התנהלות זו מצדיקה חיובו בהוצאות מתאימות.

6. סוף דבר, אני דוחה את בקשת הנתבעים למעט עניין דוח החקירה הסמויה כאמור לעיל. חרף התוצאה אליה הגעתי, לאור התנהלותו המכבידה של התובע עת הוסיף מצהירים שלא נכללו ברשימת העדים מטעמו וצירוף מסמכים שונים שהוצגו לראשונה רק עם הגשת תצהירו כאמור לעיל, אני מחייבו לשלם לנתבעים הוצאות בסך של 6,000 ש"ח וזאת ללא קשר לתוצאות" (ראו החלטתי מיום 15.10.2024).

29. בנוסף, עתר התובע לזימונם של 9 עדים נוספים ללא הגשת תצהיר. אלה כללו את אשר נחיאסי שנטען כי שימש מומחה גמולוג שהתובע גייס לטובת מתן יעוץ בקשר עם עסקת היהלומים; גב' ליאורה מירלשווילי אשתו של הנתבע; מר איציק חיים, בלדר יהלומים; ח"כ אריה דרעי; מר מאיר שטרית; גב' רותי שטרית; תומאס, איש עסקים שכאמור נטען כי היה אחד מיזמי עסקת היהלומים; מר ואצילסב (יצחק) מירלשווילי, בנו של הנתבע; וגב' יוליה פריצקר עובדת הנתבעת. במסגרת הבקשה טען התובע כי מדובר בעדים הרלוונטיים לשאלות העומדות לדיון בשלב הראשון של ההליך.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 75948-12-20 אלון נ' מירילשווילי ואח'

30. הנתבעים הגישו את תצהירו של הנתבע ושל בוריס, אחיו של בצלאל, שהיה מעורב
בעסקאות היהלומים. הם התנגדו לזימון של העדים למעט זימונו של תומאס. לחלופין,
ביקשו כי ככל שבית המשפט יסבור כי יש לזמן לעדות את רעייתו ובנו של הנתבע וכן את
גב' יוליה פריצקר, כי יתאפשר להם להגיש תצהירים שלהם.

31. בדיון שהתקיים ביום 2.12.2024 ולנוכח הכמות העצומה של העדים שהתובע ביקש לזמן,
בנוסף לתצהירים שהגיש חרף החלטתי בדבר פיצול הדיון, נערך בירור בדבר הרלוונטיות
של עדים אלה להוכחת השלב הראשון של התביעה. מחקירתו של התובע בדיון עלה כי חלק
ניכר מהעדים לא היו נוכחים בעת שהתקיימו הפגישות בהן טען כי סוכמו הדברים בינו
לבין הנתבע.

32. בסופו של הדיון, הגיעו הצדדים להסכמה כי התובע יודיע מיהם 2-3 עדים המופיעים
ברשימת העדים שלא הגישו תצהיר ואשר אותם הוא מבקש לזמן להעיד. עוד הוסכם כי
ככל שהנתבעים יבקשו להגיש תצהיר של מי מהעדים שהתובע ביקש לזמנם, הדבר יינתן
להם.

33. ואכן, לאחר הדיון, הודיע התובע כי הוא מבקש לזמן 3 עדים: אשר נחיאסי, ליאורה
מירילשווילי ויוליה פריצקר. בעקבות הודעתו, הודיעו הנתבעים כי יגישו תצהירים של
ליאורה מירילשווילי ושל יוליה פריצקר ואלה הוגשו.

34. בתיק התקיימו 3 דיוני הוכחות, אשר במהלכם נחקרו המצהירים בחקירה נגדית. כן נחקר
מר אשר נחיאסי אותו ביקש התובע לזמן בחקירה ראשית.

דיון והכרעה

35. לאחר שעיינתי בכתבי הטענות ובראיות הצדדים ולאחר ששמעתי את העדויות וקראתי את
הסיכומים, החלטתי לדחות את התביעה. זאת, לאחר שהתובע לא הוכיח כי הנתבע התחייב
לשלם לו דמי תיווך בגין העסקה הראשונה או כי היה זכאי כשותף של הנתבע לתשלום
10% מרווחי העסקה השנייה.

36. על אתר אני מוצא להעיר כי ההליך נוהל תוך כדי הטחת האשמות קשות של התובע בנתבע
אותו האשים בביצוע מעשים פליליים חמורים, באיום על עדים ובקניית עדים וזאת במטרה
למנוע מהתובע לקבל את שהוא זכאי לו לשיטתו. בתצהירים תוארה יריעה רחבה שחרגה
מהמחלוקת כפי שהוגדרה על ידי בית המשפט. במסגרת ההליך נחשפה מערכת היחסים

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 75948-12-20 אלון נ' מירילשווילי ואח'

העכורה בין הצדדים. בית המשפט בפסק דינו ימקד את דיונו בטענות כפי שפורטו בהחלטה על פיצול הדיון ויבחן האם הראיות והעדויות הרלוונטיות מובילות למסקנה כי דין התביעה להתקבל או לא. בנוסף, אציין, כי לא שוכנעתי כי הנתבע איים על עדים או קנה את עדותם כפי שטוען התובע.

טענת ההתיישנות

37. טרם אדון בטענות לגופן, אבחן את טענת ההתיישנות שמעלים הנתבעים.

38. כאמור, בכתב הגנתם טענו הנתבעים כי מאחר שעסקת היהלומים נכרתה ב-2009, התביעה התיישנה כבר בשנת 2016. הם טענו כי אין ממש בטענתו המופרכת של התובע כי רק בשנת 2015 התכחש הנתבע לראשונה להתחייבויותיו כלפי התובע וכי אין בהעלאתה הסתמית כדי להציל את תביעתו מדחייה על הסף.

39. בכתב התשובה טען התובע כי טענת ההתיישנות שמעלים הנתבעים משוללת בסיס עובדתי ומשפטי. לטענתו, טענת הנתבעים מבוססת על גישה משפטית שגויה לפיה מרוץ ההתיישנות מתחיל במועד כריתת ההסכם שהופר על ידי הנתבע, בעוד שעל פי החוק, תקופת ההתיישנות מתחילה ביום בו נולדה עילת התובענה. מטבע הדברים, אין מקום להגיש תביעה לפני שאחד הצדדים להסכם מתכחש להתחייבויותיו על פי ההסכם. הוא טען כי על פי קביעת בית המשפט העליון, מרוץ ההתיישנות מתחיל כאשר מתגבש בידי התובע כוח תביעה שפירושו כי נוצרה מחלוקת ולתובע יש אפשרות של ממש להגיש תביעה ולזכות בסעד המבוקש אם יעמוד בנטל ההוכחה העובדתי ובנטל המשפטי לביסוס תביעתו.

40. לטענת התובע, המחלוקת בין הצדדים נוצרה שנים לאחר השלמת עסקת המימון ופחות מ-7 שנים לפני הגשת התביעה עת הנתבע התכחש לזכויותיו של התובע. בנוסף, טען כי על הרווחיות של עסקת היהלומים ניתן לעמוד רק לאחר שביצוע העסקה הושלם וניתן יהיה לכמת את התוצאות הכלכליות של העסקה הרלוונטית. לדבריו, הנתבעים עצמם טוענים כי עד למועד הגשת כתב ההגנה באפריל 2021, חלק מהיהלומים טרם נמכר, כך שלפי גישתם יש עוד זמן רב להגשת ההליך. לטענתו, נכון לשנת 2014 חלק ניכר מהיהלומים שנרכשו במסגרת העסקה טרם נמכרו. לדבריו, הוסכם בינו לבין הנתבע כי הרווחים יישארו בידי הנתבע ויושקעו על ידו במשותף כשהתובע יהיה זכאי לקבל רווחים נוספים מההשקעות הנוספות. למעשה, רק בשנת 2015, לאחר שפנה לנתבע מספר פעמים על מנת לקבל את

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 75948-12-20 אלון נ' מירילשווילי ואח'

תמונת הרווחים שהופקו בעסקה ופניותיו הושבו ריקם, הסתבר לו שהנתבע מתכחש
לזכויותיו.

41. סעיף 6 לחוק ההתיישנות, תשי"ח – 1958 קובע כי **"תקופת ההתיישנות מתחילה ביום שבו
נולדה עילת התובענה"**. הכלל שנתגבש בפסיקה הוא שעילת התביעה מורכבת ממכלול
העובדות המזכות את התובע בסעד אותו הוא דורש מהנתבע ומירוץ ההתיישנות נפתח
**"ביום שבו אילו היה מגיש התובע את תביעתו לבית המשפט והיה מוכיח את כל העובדות
המהותיות היה זוכה בפסק דין"** (ראו ע"א 595/22 בר עידן יצור ופיתוח בע"מ נ' מועצה
אזורית שפיר, פסקה 13 (פורסם בנבו, 28.3.2023)). הנה כי כן, עילת התובענה נולדת ביום
בו התגבשו העובדות המזכות את התובע בסעד המבוקש.

42. במקרה דנן, כאמור לעיל, הקרע והנתק בין הצדדים נוצר עוד בשנת 2012. מעדויות התובע
ובני משפחתו הקרובים, תמי ויוסי, עלה כי לאחר קרע זה, החלו לדרוש את הסכומים
המגיעים לתובע. כך, העידה תמי כי באותה עת הנתבע **"התאכזר בשבתאי, הוא כאילו
סילק אותו מכל הדברים, מכל ההתחייבויות"**. וכי **"הוא התפוצץ עליו ואמר לו 'זהו, עונש.
אתה לא מקבל את הכסף'"** (פרוטוקול מיום 2.7.2025, עמ' 41 שורות 6-7, 10-11). ובהמשך,
כשנאמר לה כי לא דרשו את הכסף משנת 2012 ועד הגשת התביעה, השיבה: **"אנחנו דרשנו
את זה מהרגע הראשון"** (עמ' 43 שורה 36) (לגבי מועד היווצרות הקרע והעלאת דרישות
התשלום ראו גם עדותה של תמי בסעיפים 55-57 לתצהירה ובעמ' 40 שורות 23-25, עמ' 42
שורות 38-39 ועמ' 43 שורות 7-8 ובשורות 34-36, וראו גם סעיפים 146-147 לתצהיר
התובע, סעיף 82 לתצהיר יוסי ועדותו בעמ' 87 שורה 32 עד עמ' 88 שורה 2 לפרוטוקול).
מכאן, שבמועד זה התקיימו לכאורה, העובדות המזכות את התובע בסעד המבוקש. אם
אכן ב- 2012 חל הקרע, הרי שאת התביעה ניתן היה להגיש לא יאוחר מ-2019. מכאן
שהגשת התביעה בדצמבר 2020 הייתה לאחר שהתביעה התיישנה.

43. אציין כי התובע העלה בעדותו טענה לפיה הנתבע ביקש ממנו מספר פעמים להמתין עם
קבלת הכספים המגיעים לו מהרווחים שהתקבלו ממכירות היהלומים ולהותירם **"בתוך
העסק"** בטענה כי הכספים נחוצים לשם עסקאות יהלומים נוספות והגדלת הפעילות
העסקית באופן שיגדיל את הרווחים מהם ייהנה בסופו של דבר (ראו סעיף 143 לתצהירו).
טענה זו הועלתה על ידו ביחס לתקופה שבה עסקו במכירת היהלומים. הקרע ביחסייהם
אירע כאמור במהלך שנת 2012, לאחר שהתובע סיים לפקח על פעולות ליטוש היהלומים
ברוסיה ובמקביל מכירתם בשנים 2010-2012 (ראו בפרק ה (3)(ב) ו-(ג) לתצהיר התובע
בסעיפים 109-110, 118, 126 ו-131 וראו גם בעדותו של התובע בעמ' 82 שורה 38 עד עמ' 83

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 75948-12-20 אלון נ' מירילשווילי ואח'

שורה 10). במצב עניינים זה, אין לתובע תועלת בטענה כי כל עוד הייתה בין הצדדים הסכמה כי הכספים יוותרו בחברה לא קמה עילת תביעה.

44. ניתן ללמוד על השתלשלות העניינים מתשובותיה של תמי בחקירתה הנגדית כדלקמן:

ש: אז ב-2012 כשהקרע הזה מתחיל בעצם לפי מה שאת אומרת מיכאל חייב לכם הרבה מאוד כסף נכון?

ת: כן.

ש: אז אני חושב שבזמן, חייבים לכם, עד אז הכל היה טוב נכון ?

ת: כן.

ש: אז לא דרשתם את הכסף חזרה. לא ביקשנו לקבל,

ת: לא, מה זה? אנחנו רצינו שהכסף הזה עוד יגדל. כי הוא, זה מה שהוא הבטיח.

ש: ואחרי הקרע?

ת: אחרי הקרע דרשנו את הכסף כל הזמן, כן.

ובהמשך:

ש: אז כשהקרע התחיל ב-2012 דרשתם מיד את הכסף.

ת: כן, גם ההורים של שבתאי הלכו. גם שבתאי הלך ודרש את כסף,

בהמשך, לאחר שבא כוח הנתבע ניסה להסביר לתמי כי מדבריה עולה כי עילת התביעה התיישנה, הוא שב ושאל אותה כדלקמן:

ש: אז אני אומר לך ככה, אתם לא דרשת את הכסף הזה אף פעם,

ת: כל הזמן.

ש: לא ב-2012 ולא עד שהוגשה התביעה הזאת, ואתם לא דרשתם את הכסף כי ידעתם

שהוא לא מגיע לכם כלום, זה נכון ?

ת: אנחנו דרשנו את זה מהרגע הראשון. מהרגע הראשון. קודם כל חודשים שבתאי חשב,

ושנים אפילו, שמישהו (שמיכו) יחזור בתשובה ויבין שהוא לא בגד בו. שבתאי ניסה

להוכיח לו את זה. גם ההורים שלו, אנשים מבוגרים, גם אימא שלו התחננה לפניו..."

(ראו בעמ' 44-42 לפרוטוקול).

45. בנסיבות האמורות לעיל, יש לדחות את טענת התובע כי הנתבע התכחש להתחייבויותיו

לראשונה בשנת 2015, לאחר שגרם ליציאתו של יוסי מהחברה (ראו בסעיף 31 לכתב

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 75948-12-20 אלון נ' מירילשווילי ואח'

1 התביעה) או כי רק בשנת 2019, על רקע עירוב עורכי הדין, התכחש הנתבע לראשונה לחוב
2 (ראו סעיף 130 לסיכומי התובע). מעבר לכך, שקיים שינוי מאוחר בגרסת התובע למועד
3 ההתכחשות הראשונה, הרי שמעדויות התובע ורעייתו תמי עולה, כאמור לעיל, כי כבר
4 במועד הקרע בשנת 2012 היה ברור כי הנתבע מסרב לשלם את הסכומים הנטענים והחלו
5 ניסיונות לדרוש את תשלום החוב.

6
7 46. מעדות התובע עצמו עולה כי בזמן הקרע ביחסים בשנת 2012, התברר לו שגם עליו **"מינו**
8 **מסוגל "להתהפך"** וכי בהמשך, בשנת 2013 החל הנתבע להתנכל ליוסי ובשנת 2014 המצב
9 הלך והסלים כשיוסי התפטר והתגלעו מחלוקות כספיות בין יוסי לבין הנתבע. התובע העיד
10 כי בשלב זה ביקש מהנתבע לסגור את החשבון ביניהם, אך לא מציין דבר לגבי פניות
11 קודמות שבוצעו כעולה מעדותה של תמי ומדוע לא פנה לסגירת החשבון בשלב מוקדם יותר
12 לאחר שנוצר הקרע (ראו סעיפים 149-146 לתצהיר התובע).

13
14 47. התובע העיד כי הנתבע התנה את ביצוע ההתחשבנות הכספית בחתימת יוסי על מסמכים
15 בהם הוא לוקח אחריות על פעילות מסוימת של החברה וכי גם לאחר שיוסי חתם עליהם,
16 הנתבע לא עמד בהבטחתו והמשיך להתכחש אליו ולזכויותיו הכספיות (סעיף 153 לתצהיר
17 התובע). כלומר, התובע עצמו מתאר התכחשות נמשכת לחוב ולא כזו לה התוודע בפעם
18 הראשונה.

19
20 48. התובע הוסיף כי בתקופה שלאחר מכן ניסה לפתור את המחלוקת בדרכי שלום דרך קרובים
21 ורבנים, שכן פנייה לערכאות אינה מקובלת בעדה הגרוזינית אליה הוא והנתבע משתייכים.
22 זאת, עד שכאמור, הבין בשנת 2019 כי אין מנוס מפנייה לערכאות (ראו סעיפים 154-156
23 לתצהיר התובע ובעמ' 77 לפרוטוקול).

24
25 49. טענות אלו בדבר ניסיונות כאלו ואחרים להגיע להבנות בנוגע לתשלום החוב לא גובו
26 בראיות או אסמכתאות המוכיחות כי אלו אכן התרחשו במהלך התקופה. אדרבה, בניגוד
27 לטענת התובע כי הפגישה שנערכה ברוסיה ביום 22.9.2019 בינו לבין הנתבע עסקה בחובות
28 הנתבע לתובע, מתמליל השיחה שהוקלטה וצורפה כנספח לתצהיר הנתבע עלה כי זו כלל
29 לא עסקה בחוב הנטען וממילא לא כללה התכחשות לחוב זה (על שיחה זו יורחב בהמשך).

30
31 50. מכל מקום, גם אם אקבל את גרסת התובע בדבר הניסיונות הנ"ל להגיע עם הנתבע
32 להסכמות בדרכי שלום, בחירתו למצות ניסיונות אלו ולא לממש את האפשרות לפנות
33 לערכאות, אינה עוצרת את מרוץ ההתיישנות.
34

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 75948-12-20 אלון נ' מירילשווילי ואח'

51. הנה כי כן, גם אם אקבל את גרסת התובע בדבר ההסכמות בעל פה בינו לבין הנתבע וביצוע חלקו בעסקת היהלומים בשנים 2010-2012, קרי עד מועד הקרע, הרי שממכלול העדויות עלה כי החל משנת 2012 עת נוצר הקרע בין הצדדים, הנתבע נמנע מלשלם לתובע את החוב הנטען. זאת, חרף דרישות שהופנו אליו לתשלום החוב החל מאותו מועד. במצב עניינים זה, התגבשו באותו המועד העובדות המבססות את תביעת החוב והתובע יכול היה מאותו המועד והלאה להגיש תביעה לתשלום החוב בגין הפרת ההסכם על ידי הנתבע. **"והמשמעות היא כי "מירוף ההתיישנות מתחיל כאשר התגבש בידי התובע 'כוח תביעה' שפירושו כי לתובע עומדת אפשרות של ממש להגיש תביעה ולזכות בסעד המבוקש אם יעמוד בנטל ההוכחה העובדתי ובנטל המשפטי לביסוס תביעתו" (ע"א 2919/07 מדינת ישראל - הוועדה לאנרגיה אטומית נ' גיא-ליפל, פ"ד סד(2) 82, 116(2010)). לעניין תחילת מירוף ההתיישנות בתביעות חוזיות, יש להבחין בין תביעה לאכיפה או ביטול חוזה, לבין תביעה לפיצויים. מירוף ההתיישנות לצורך תביעה לאכיפה או לביטול, מתחיל במועד הפרת החוזה, שהרי כבר אז התובע אוזח בידו "עילת תביעה בשלה" וביכולתו לפנות לבית המשפט" (ראו ע"א 9111/15 מרגלית ש.א רכב בע"מ נ' מדינת ישראל (31.10.2017)).**
52. על פי סעיף 5 לחוק ההתיישנות, תקופת ההתיישנות של תביעה שאינה במקרקעין היא שבע שנים. לפיכך, משהוגשה התביעה בחודש דצמבר 2020, למעלה משבע שנים לאחר מועד היווצרות עילת התביעה בשנת 2012, התיישנה לכאורה התביעה.
53. הדברים נכונים גם לגבי הטענות לעצם קיומה של השותפות הנטענת. כאמור לעיל, התובע טען כי בהתאם לטענת הנתבעים בכתב ההגנה חלק מהיהלומים נושא העסקה טרם נמכרו עד השנה 2021 ולכן, ניתן יהיה לעמוד על רווחי העסקה וחלקו היחסי בהם רק לאחר שביצועה יושלם ורק אז יחל מרוץ ההתיישנות. טענה זו אינה מדויקת. כמפורט לעיל, הדרישות לתשלום שהחלו בשנת 2012 לא הצטמצמו רק לקבלת דמי התיווך. דרישות אלה התייחסו גם לקבלת הסכומים המגיעים לכאורה מפועלו במסגרת השותפות הנטענת במהלך התקופה שקדמה למועד הקרע בשנת 2012. זאת, לאחר שהתובע סיים לפקח על פעולות ליטוש היהלומים ברוסיה ובמקביל מכירתם (ראו בפרק ה (3) ו-(ג) לתצהיר התובע בסעיפים 109-110, 118, 126 ו-131 וראו גם סעיף 143 לתצהירו ובעדותו של התובע בעמ' 82 שורה 38 עד עמ' 83 שורה 12)). לכן, גם בגין רווחים הנובעים לכאורה מהשותפות חלה התיישנות. מכל מקום, טענה זו של הנתבעים לכל היותר רלוונטית לגבי חלק הרווח שטרם התגבש. זאת, להבדיל מסכום דמי התיווך והרווחים מהעסקה השנייה שנוצרו עד 7 שנים לפני הגשת התביעה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 75948-12-20 אלון נ' מירילשווילי ואח'

54. חרף האמור לעיל, בשל קשרי המשפחה, לאור ההבדל בגרסאות ועל מנת להסיר כל ספק, איני מוצא לנכון לדחות את התביעה רק בשל מחסום דיוני זה של התיישנות. כפי שיפורט בהרחבה, בחינה עניינית של טענות התובע ושל חומר הראיות מובילה אף היא למסקנה כי דין התביעה להידחות.

על נטל ההוכחה

55. כידוע, ככלל, במשפט האזרחי מונח הנטל על כתפי התובע להוכיח תביעתו. כאמור, התובע טען לזכאותו לקבלת הסכום הנתבע על הסכמות בעל פה בינו לבין הנתבע ולא על הסכמים בכתב. בהעדר הסכם בכתב, על התובע מוטל נטל ראיתי כבד להוכיח בראיות ממשיות קיומן של הסכמות אלה. "כאשר עסקין בהסכם בעל פה, נטל ההוכחה רובץ על הטוען לקיומו והמבקש להוכיח את תנאיו. הסכמה שבעל-פה חייבת להיות מוכחת בראיות מספיקות. מדובר במשוכה ראיתית, אשר לא בנקל יעבור אותה הטוען. על מנת שבית המשפט יקבע קביעה חיובית בדבר קיום הסכם או בנוגע לתנאיו, על הטוען לכך להציג בפני בית המשפט הוכחות ממשיות התומכות בטיעונו" (ראו: תא (מרכז) 29538-12-14 ע.ד.מ מתחם רוטשילד בע"מ נ' ארז מוסאצ'ו, פסקה 57 (8.5.2018) והפסיקה המובאת שם).

56. בהעדרו של הסכם בכתב ועל מנת להכריע בדבר קיומה של הסכמה בעל פה, על בית המשפט לבחון את הנסיבות הנוגעות לקבלתה, לרבות התנהגות הצדדים וגורמים נוספים שהיו מעורבים בעניין. כך נקבע כי "הנסיבות אשר יכריעו את דבר קיומו של הסכם בעל פה, הן הנסיבות הנוגעות והאופפות את העסקה נשוא החוזה לרבות התנהגויות הצדדים, המסמכים שהוחלפו ביניהם, ואשר מהם ניתן ללמוד על העסקה, כאשר ביהמ"ש בוחן את ההיגיון המסחרי שביסוד העסקה והמשמעויות המתלוות לפרשנות כזו או אחרת המוצעת לחוזה" (ראו: ע"א (מחוזי ת"א) 43884-04-14 בינת ק.ח.מ בע"מ נ' קופת חולים מאוחדת, פסקה 10 (פורסם בנבו, 30.3.2015) והפסיקה המובאת שם).

"נקודת המוצא בדיון בשאלה זו היא היעדרו של טקסט כתוב אותו ניתן לפרש. בית המשפט נדרש, במקרה כזה, לפרש את התנהגותם של הצדדים וליצוק לתוכה תוכן... בהתחקות אחר אומד דעתם של הצדדים נודעת חשיבות להיגיון המסחרי שביסוד העיסקה ולמשמעויות המתלוות לפרשנות כזו או אחרת המוצעת לחוזה בין הצדדים, כפי שהן נראות באספקלריה של היגיון מסחרי זה (ראה: ע"א 339/88, [4]428, בעמ' 539; ע"א 565/85 [5], בעמ' 430). (ראו ע"א 4956/90 פזגז נ' גזית, פ"מ מו(4) 35).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 75948-12-20 אלון נ' מירילשווילי ואח'

57. התנהלות הצדדים מלמדת כי היו ביניהם יחסי קרבה מיוחדים בהיותם בני משפחה המכירים משך שנים רבות. כפי שיפורט בהרחבה, הנתבע אכן שיתף את התובע בעסקיו ונתן הסבר מדוע פעל כך. במסגרת זו הועברו על ידו כספים בסכומים משמעותיים לתובע ולבני משפחתו. באמור אין די כדי לעמוד בנטל הנדרש מהתובע להוכיח את זכאותו לקבל דמי התיווך אותם הוא תובע מהנתבע וכן להיותו שותף בעסקת היהלומים בגינה הוא זכאי לטענתו לתשלום 10% מהרווחים אותם העריך על סך של 16,000,000 דולר. יש לציין כי גרסתו של התובע לא התיישבה עם עדויות של עדים אחרים לרבות עדים שזומנו להעיד מטעמו; התובע נמנע מלזמן עד מרכזי שיכול היה לכאורה להעיד לטובתו; וגרסתו לאופן התרחשות האירועים אף שונתה במהלך ההליך המשפטי. התובע נשען בעדותו על עדויות בני משפחה כאשר המקור המרכזי לעדותם הם דברים שהוא עצמו הציג להם.

58. בנוסף, לא זו בלבד שהתובע לא הציג הסכמים בכתב המוכיחים טענותיו, אלא שהוא לא הציג מסמכים כלשהם מהם ניתן ללמוד על האמור. חרף זאת שמערכת היחסים עם הנתבע עלתה על שרטון עוד בשנה 2012, התובע לא המציא אף הקלטה של הנתבע ממנה עולה הודיה כלשהי בזכאותו לקבלת הסכומים להם טען בתביעה. היה מצופה כי לפחות דרישות או בקשות לתשלום יתועדו בכתב, בהודעות בטלפון הנייד וכיו"ב. יתרה מכך, מהעדויות של בני משפחתו הקרובים של התובע בדבר הדרישות לקבלת הכסף עולה כי התובע שיתף אותם בעניין זה. בנסיבות אלה, היה מצופה כי יוצגו התכתבויות והודעות שנשלחו ביניהם בעניין זה. גם דברים כאלה לא הוצגו.

לא הוכחה התחייבות של הנתבע לתשלום דמי תיווך לתובע בעסקה הראשונה

גרסתו של התובע

59. בכתב התביעה טען התובע כי קודם להתקשרות בעסקת היהלומים הראשונה, נערכה פגישה בהשתתפות התובע הנתבע ויתר הגורמים הנוגעים בדבר, ושם הוסכם בין היתר כי הנתבע ישלם לתובע 5% מהיקף ההשקעה (2,500,000 דולר ארה"ב) כדמי ייזום ותיווך, וזאת כנגד השבת מלוא המימון ותשלום הפרמיה לנתבע (סעיף 10 לכתב התביעה).

60. בתצהירו העיד התובע כי בנוסף אליו ולנתבע השתתפו בפגישה שהתקיימה בהרצליה שלושה אנשים והם: בוריס, בצלאל ותומאס. בפגישה הוצגה העסקה לפרטיה לנתבע שהביע את רצונו להשתתף בה ולממנה וסוכמו התנאים לביצועה (סעיפים 74-75). לדבריו,

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 75948-12-20 אלון נ' מירילשווילי ואח'

באותה פגישה סוכם כי בוריס והוא יקבלו כל אחד 5% מהיקף ההשקעה שהועמד על כ- 50,000,000 דולר, כלומר כ-2,500,000 דולר כל אחד. זאת, עבור תיווך העסקה בין הנתבע לבין בצלאל ותומאס. לדבריו, כל הנוכחים הכירו היטב את הסיכום הזה (סעיף 76). הוא העיד כי העסקה נסגרה בעל-פה ולא נחתם מסמך בכתב (סעיף 77). הוא טען כי כיום הנתבע מתכחש לזכאותו לתשלום, אולם בזמן אמת כל המעורבים בעסקה ידעו על התחייבויותיו של הנתבע כלפיו (סעיף 79).

61. גם בחקירתו הנגדית חזר התובע על כך שהנתבע התחייב בפגישה הראשונה לשלם לו את דמי התיווך. כך העיד כי בפגישה הראשונה הנתבע לקח אחריות על תשלום דמי התיווך והתחייב בתשלומם (עמוד 54 שורות 23-30).

62. מכל האמור לעיל עולה כי גרסת התובע הייתה שהנתבע התחייב לשלם לו את דמי התיווך במועד הפגישה הראשונה בה השתתפו התובע, הנתבע, בוריס, בצלאל ותומאס. יש לציין כי בהמשך, התובע שינה גרסה זו הן בחקירתו הנגדית והן בסיכומיו. זאת, ככל הנראה, לאור העדויות האחרות שנשמעו.

עדותו של בצלאל

63. כאמור לעיל, התובע הגיש תצהיר של בצלאל על מנת שזה יתמוך בגרסתו. בתצהירו העיד בצלאל על ההתקשרות בעסקה הראשונה. לדבריו, הוא ותומאס היו מעוניינים בעסקה ולכן חיפשו גורם מממן עמו יחלקו ברווחים. מאחר שהנתבע לא נפגש עם כל אחד, הוא יכול היה להגיע אליו באמצעות התובע. הוא העיד כי היה מעוניין שאחיו בוריס, שהיה מקורב לתובע, יהיה מעורב בעסקה. לכן, פנה אל אחיו בוריס וביקש כי יציג את העסקה לנתבע, מתוך הנחה שהפניה לנתבע תהיה באמצעות התובע. לדבריו, התובע שסבר כי מדובר בעסקה בעלת פוטנציאל משמעותי, שיתף את הנתבע ונקבעה פגישה. גם בצלאל העיד כי מי שנכח בפגישה היו התובע, הנתבע, אחיו בוריס, תומאס והוא עצמו. על פי עדותו, הנתבע הסכים להעמיד 49 מיליון דולר בשני חלקים: החלק הראשון, סך של 33 מיליון דולר לצורך רכישת אבנים קטנות והחלק השני, סך של 16 מיליון דולר עבור רכישת אבנים גדולות, כאשר הוא ותומאס התחייבו לפרוע את ההלוואה תוך 6 חודשים בתוספת פרמיה. עוד העיד כי במהלך הפגישה סוכם כי התובע ובוריס יהיו זכאים כל אחד לסך של 5% מסכום המימון. הוא העיד כי נודע לו מאחיו בוריס כי קיבל תשלום בשיעור 5% מהסך של 33 מיליון דולר ולא מתוך הסכום הכולל בסך של 49 מיליון דולר. עוד העיד כי הוא יודע שהנתבע לא העביר לתובע תשלום כלשהו. זאת, בניגוד למה שסוכם בפגישה בה נכח (ראו סעיפים 13-7).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 75948-12-20 אלון נ' מירילשווילי ואח'

64. בהמשך תצהירו, העיד כי מאחר שהיו להם קשיים למכור את מלאי היהלומים נמכרו אלה בחזרה לנתבע. לדבריו, במסגרת ההתחשבות על כל ההוצאות כלל הנתבע את דמי התיווך שהגיעו לתובע ובוריס בשיעור 5% מכל הסכום. זאת, למרות שידוע לו כי בוריס קיבל תשלום חלקי בלבד וכי התובע לא קיבל תשלום כלל (סעיף 20).

65. בתשובות לשאלות בחקירה נגדית, בצלאל הציג גרסה אחרת מזו שהוצגה בתצהירו בכל הקשור למועד בו סוכם התשלום של דמי התיווך, זהות המשתתפים והגורם שהתחייב לשלם.

66. מתשובותיו התברר כי נושא דמי התיווך המגיעים לתובע מהנתבע לא סוכם כלל באותה פגישה שהתקיימה בהרצליה. על פי תשובותיו, עניין זה סוכם בשיחת טלפון שנוהלה בין תומאס ובוריס כשהם יושבים במונית בדרכם לשדה התעופה לבינו ולבין התובע. הנתבע עצמו לא היה שותף לשיחה. להלן הדברים:

"עו"ד ויסמן: כלומר הייתם בפגישה עם מיכאל נגמרה הפגישה אתם נוסעים לשדה התעופה ובדרך אתם מסכמים את מה יגיע לבוריס.

העד, מר קריכלי: כן.

עו"ד לנדה: הוא אמר לבוריס ולשוטה (התובע).

העד, מר קריכלי: אמרתי לבוריס ולשוטה" (פרוטוקול מיום 9.7.2025 עמוד 19 שורה 36 עד עמוד 20 שורה 2)

ובהמשך:

"העד, מר קריכלי: לא אני לא הייתי בטלפון, בוריס לקח את תומאס לשדה התעופה.

עו"ד ויסמן: תומס ובוריס במונית נוסעים לשדה התעופה אתה בטלפון.

העד, מר קריכלי: אני בטלפון ושוטה (התובע) בטלפון כולנו דיברנו אני ושוטה והם

דיברנו בטלפון וככה סגרנו מחיר.

עו"ד ויסמן: ומיכאל (הנתבע) לא בטלפון?

העד, מר קריכלי: לא מיכאל לא היה בעסק בכלל הוא נתן לנו כסף ואמר לנו סכום

מסוים שהוא רוצה על העסק הוא לא היה שותף" (עמוד 20 שורות 17-23).

67. בהמשך, בחקירה נגדית העיד כי מי שהתחייב לשלם לתובע היו הוא ותומאס. להלן הדברים:

"עו"ד ויסמן: תראה אני מציע לך שאם אתה רוצה להגיע למיכאל בתור גורם מממן ואתה

צריך מתווך שיפתח לך את הדלת הזאת מי שצריך לשלם למתווך זה אתה ותומס.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 75948-12-20 אלון נ' מירילשווילי ואח'

העד, מר קריכלי: כמובן אני ותומס היינו אמורים לשלם לבוריס ולשבתאי איזה שאלה" (עמוד 28 שורות 14-17).

68. לסיכום עד כאן, ובניגוד לגרסה שהציג התובע בתצהירו כמפורט לעיל, וכן בניגוד לגרסה שהציג בצלאל בתצהירו שהוגש לצורך הוכחת גרסתו של התובע, נושא דמי התיווך כלל לא סוכם באותה פגישה בהרצליה אלא בשיחת טלפון במהלך נסיעתם של בוריס ותומאס לשדה התעופה. לדבריו, בשיחה זו הנתבע כלל לא היה שותף. עוד התברר כי ההתחייבות לתשלום דמי התיווך הייתה של בצלאל ותומאס ולא של הנתבע.

69. יש לציין שבמסגרת חקירתו החוזרת הופנה בצלאל לכך שהעיד במסגרת חקירתו הנגדית כי בוריס קיבל את התשלום מהנתבע (על נסיבות התשלום לבוריס יפורט בהמשך בעת ניתוח עדותו של בוריס) ונשאל מדוע בוריס לא קיבל את התשלום ממנו ומתומאס. הוא השיב כי ברגע שהנתבע נכנס להיות שותף איתם במסגרת שינוי המתווה, אז הנתבע היה אמור לשלם וכי "הוא הודיע לנו שהוא משלם ככה והוא משלם ככה כמובן" (ראו עמוד 31 שורה 27 עד עמוד 32 שורה 23). מדובר בגרסה שונה מזו המופיעה בתצהירו ושונה גם מגרסתו של התובע שפורטה בכתב התביעה.

עדותו של בוריס

70. כאמור, בוריס הגיש תצהיר בתמיכה לטענת הנתבעים. בתצהירו העיד כי בשנה 2009 אחיו בצלאל ביקש ממנו לקשר בין תומאס ושותפיו לבין הנתבע. לדבריו, הוא הסכים לפנות לנתבע וסיכם עם תומאס כי תמורת עזרתו יקבל תשלום בשיעור של 10% מהמימון שהנתבע יעמיד. בוריס העיד כי הכיר את הנתבע עוד משנת 1999 כאשר נפגשו בסנט פטרסבורג באירוע רב משתתפים שערך הנתבע לציון חג החנוכה וכי בעקבות אותו אירוע, נרקמו ביניהם קשרים עסקיים וגם קשרי ידידות. לדבריו, לאור בקשת אחיו בצלאל, הוא צלצל לנתבע אשר הזמין אותו למשרדו בהרצליה על מנת לדון בעסקה. הוא הגיע למחרת אל משרדו והציג בפניו את העסקה והנתבע הסכים לקיימה ולפגוש את תומאס ובצלאל. מספר ימים לאחר מכן, התקיימה פגישה במשרדו של הנתבע בהרצליה ובה השתתפו הנתבע, תומאס, בצלאל והוא עצמו. בפגישה זו נכח גם התובע. על פי עדותו בתצהיר, הוא לא הכיר את התובע לפני כן, אך ידע כי הוא קרוב משפחה של הנתבע. לדבריו, אף שהתובע נכח בפגישה, הוא לא השתתף בדיון שנערך בה. בהמשך לפגישה זו ולאחר משא ומתן לא ממושך, כרתו הנתבע, תומאס ובצלאל את העסקה. הוא שמח על כך שהעסקה נחתמה בין השאר בזכות החיבור שיצר.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 75948-12-20 אלון נ' מירילשווילי ואח'

1

2 71. הוא העיד כי לתובע לא היה כל חלק בייזום העסקה או בתיווך בה; כי התובע כלל לא הכיר
3 את תומאס ואת בצלאל; כי שני אלה לא נזקקו לשירותי התובע, שכן הוא עצמו היה
4 בקשרים עם הנתבע ויכול היה לדבר אתו על עסקה כזו ישירות כפי שאכן עשה. הוא העיד
5 כי בפגישה במשרדו של הנתבע כלל לא הוסכם כי ישלם לתובע דמי ייזום ותיווך וכלל לא
6 דובר על כך (סעיף 9). בחקירתו הנגדית הוא אף העיד כי תומאס שאל את הנתבע לגבי
7 התובע "מי זה הבן אדם הזה למה הוא פה תוציא אותו, מיכאל אמר זה בסדר זה בן זוג
8 שלי, הכל בסדר" (עמו 43 שורות 37-39).

9

10 72. בעדותו בחקירה נגדית העיד בוריס כי הוא עצמו קיבל תשלום בגין דמי תיווך בסך של
11 1,650,000 דולר המהווה 5% מהסך של 33 מיליון דולר הוא החלק הראשון של ההלוואה
12 (ראו פרוטוקול מיום 20.7.2025 עמוד 32 שורות 23-29). הוא העיד כי הסכום שולם על ידי
13 תומאס באמצעות הנתבע וזאת בהתאם לבקשתו, כאשר ההתחייבות כלפיו היא רק של
14 תומאס ולא של הנתבע. בוריס חזר על כך מספר פעמים בתשובותיו (ראו עמוד 32 שורה 38
15 עד עמוד 33 שורה 11 וכן ראו עמוד 33 שורות 25-28 ושורה 34 ובעמוד 34 שורות 4-5, 11-
16 12).

17

18 73. אשר לזכותו של התובע לקבלת דמי תיווך, הוא העיד כי התובע אמור היה לקבל את
19 התשלום מתומאס ולא מהנתבע (ראו עמוד 32 שורה 31). דבריו אלה מתיישבים גם עם
20 עדותו בחקירה נגדית של בצלאל שהובאה לעיל ושהעיד כאמור מטעמו של התובע.

21

22 74. על פי עדותו של בוריס, לבקשת התובע הוא הסכים לוותר על מחצית דמי התיווך שהיה
23 אמור לקבל מתומאס לטובת התובע. זאת הוא עשה לאחר שהתובע הציג בפניו את המצוקה
24 שבה היה נתון והבטיח בתמורה לכך לשתף אותו בכל עסקה שיבצע בעתיד עם הנתבע.
25 להלן הדברים: "כשאני מקבל כל כך הרבה כסף הוא (התובע) בא אלי והתחיל לבכות,
26 "אשתי יש לה בעיות במס הכנסה, במע"מ והיא עלולה לשבת בבית סוהר אז תעזור לי
27 ואני כל מה שאני אעשה בעתיד עם מיכאל אני גם מתחלק איתך" (עמוד 37 שורות 33-30).
28 הוא חזר פעם נוספת על כך בהמשך לאחר שבא כוח התובע חזר ושאל אותו בעניין זה:
29 "כשהוא ראה שבתאי שאני מקבל סכום כזה הוא בא לבכות איתי על אשתו, הציג לי מצגת
30 של משהו נורא, אישה גרוזינית שהולכת לשבת בבית סוהר וחץ מזה הוא הוסיף שאני
31 בעתיד כל מה שאני אעשה עסקאות עם מיכאל אני אתן לך גם חצי" (עמוד 39 שורות 10-7).
32 ובהמשך הסביר מדוע הגיוני היה לפעול כך: "הוא (התובע) בגלל שהוא ישב עם מיכאל כל
33 הזמן אצלו במשרד הוא הפיץ שמועות שכל מי שרצו לעשות עסק עם מיכאל שהוא יעבור
34 דרכו דרך שבתאי" (עמוד 39 שורות 29-28).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 75948-12-20 אלון נ' מירילשווילי ואח'

75. אשר לטענת התובע כי הנתבע "קנה" את עדותו, אין בידי לקבלה. תצהירו של בוריס נחתם ביום 14.11.2024. בחקירתו הנגדית שהתקיימה ביום 20.7.2025 כ- 8 חודשים לאחר מכן, נשאל בוריס האם הנתבע חייב לו כספים והשיב "לא, ההפך, אני חייב לו כמה חודשים שהוא עזר לי לשלם לנושה שלי". כשנשאל האם זה נעשה לקראת העדות שלו והשיב: "לא. לפני 4 חודשים בערך". הוא הסביר כי מדובר בחוב שלו כלפי הנתבע (עמוד 29 שורות 15-28). במהלך חקירתו השמיע בא כוח הנתבעים הקלטה של שיחה שנערכה ביום 17.7.2025 שלושה ימים בלבד לפני הדיון, שהתקיימה בין בוריס לבין אדם בשם שרון (תמליל השיחה סומן ת/4). מהשיחה עולה כי מר שרון שהוא ככל הנראה הנושה, כועס על בוריס על שהבטיח לו כי יעביר סך של 10,000 ₪ על חשבון חובו, סכום שאותו הוא היה אמור לקבל מהנתבע, כאשר בפועל לא העביר את הסכום. אין בשיחה כל אמירה בדבר קניית עדות ומדובר במסקנה שהתובע מבקש ללמוד מהשיחה. יש לציין שבוריס בעדותו אמר כי הנתבע סייע לו לשלם לנושה עוד לפני שהוצג תמליל השיחה.

76. באותה שיחה אומר בוריס לשרון כי הנתבע חייב לו מעל מיליון דולר. מאמירה זו מבקש התובע ללמוד כי זה הפרש הסכום אשר הגיע לבוריס כדמיתיווך עבור העסקה. בוריס נשאל על כך והשיב כי אמר לאותו שרון דבר שקר וכי אין המדובר בדמיתיווך המגיעים לו (ראו עמוד 30 שורה 37 עד עמוד 31 שורה 18).

77. יש לציין כי מתצהירו של בוריס עולה לכאורה כי היה ניסיון להשפיע עליו לשנות את עדותו אבל לא מצדו של הנתבע. בוריס העיד בתצהירו כי במהלך יוני 2024, כשלוש וחצי שנים לאחר שהוגשה התביעה דנן, הוא הוזמן על ידי אחיו בצלאל לפגישה בה נכחו גם התובע ואדם נוסף שהכיר את פרטי המחלוקת. לדבריו, אותו אדם טען כי התובע חייב לו כספים והתחייב לשלם לו מחצית מהסכום שבו יזכה בתביעה. באותה פגישה בוריס הבהיר כי התובע לא הביא אותו לעסקת היהלומים וכי טענותיו של התובע אינן אמת. לדבריו, הוא הבהיר כי לא ישנה את עדותו ולא יסכים לקבל טובת הנאה כלשהי בקשר לכך. עוד העיד כי כשבועיים לאחר מכן, אחיו בצלאל הביא אותו לפגישה נוספת שגם בה השתתפו התובע ואותו אדם נוסף והוא הבהיר שוב כי יעיד רק אמת וכי שום לחץ לא יגרום לו לעשות אחרת. (ראו סעיפים 11-14).

78. בצלאל בעדותו נשאל על אותה פגישה. בחקירתו הנגדית נשאל מי הוא האדם הנוסף ומי הזמין אותו. הוא ענה כי אינו יודע את שמו וכי מי שהזמין אותו היה התובע (ראו פרוטוקול מיום 9.7.2026 עמוד 24 שורות 18-30).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 75948-12-20 אלון נ' מירילשווילי ואח'

79. התובע בחקירתו הנגדית נשאל גם הוא על אותה פגישה. הוא נשאל האם הוא זה שהזמין את האדם הנוסף והשיב בשלילה. כשנשאל לגבי זהותו השיב כי אינו זוכר את שמו בהמשך התברר כי הוא חושש מלומר את שמו "אני לא רוצה להגיד אלה אנשים מפחידים ואני לא רוצה להגיד מפני שגם לפני כן התקשרו אלי מבית האסורים מישהו מאוד מאוד במר והבן-אדם הזה קשור אליו" ובהמשך כשנשאל האם הוא חייב לאותו אדם כסף השיב: "אני חייב לו? מה פתאום בחיים לא, לא ממש לא פשוט מאוד רצו להתערב ואני לא רוצה שהם יתערבו אני בבית משפט אף אחד לא רוצה שיתערב" (ראו עמוד 95 שורה 9 עד עמוד 98 שורה 9. הציטוטים לעיל מעמוד 98).

80. לאור כל האמור איני מקבל את טענת התובע בדבר קניית עדות לכאורה של בוריס.

אי זימונו של תומאס לעדות

81. תומאס השתתף באותה פגישה בה לטענת התובע, התחייב הנתבע לשלם לו דמי תיווך בשיעור של 5% מסכום ההשקעה. כאמור לעיל, התובע ביקש בתחילה לזמן את תומאס, שלא הגיש תצהיר, למתן עדות, אלא שלאחר מכן ויתר על זימונו. בהתחשב בכך שטענת התובע נסמכה על הסכמה בעל פה, היה נחוץ ביותר לשמוע את עדויותיהם של כל מי שנכח באותה פגישה. במיוחד הדברים אמורים, לאחר שהויתור על זימונו לעדות של תומאס שהנו אישיות מרכזית בעסקה, נעשה לאחר שהנתבע ובוריס הגישו תצהירים בהם הוצגה גרסה נוגדת לזו של התובע. חשיבות עדותו מקבלת משנה תוקף לאחר שהתברר מעדותו של בצלאל שהגיש תצהיר מטעמו, כי ההתחייבות לתשלום דמי תיווך הייתה של תומאס ושל אחיו בצלאל ולא של הנתבע. אין מקום לקבל את הסתמכותו של התובע על שיחות מוקלטות שנוהלו עם תומאס. לא ניתנה לנתבעים אפשרות לחקור אותו על שיחות אלה שהתקיימו ב-2022 כ-13 שנה לאחר ההתקשרות בעסקת היהלומים. זאת, מבלי שניתן יהיה לברר את כוונת הדברים, ההקשר בהם נאמרו והאם בשיחות האלה הייתה מניפולציה כדי להוביל את תומאס לומר דברים מסוימים. לא בכדי בחקירתו הנגדית אמר הנתבע כי "אם הייתם רוצים להגיע לגילוי האמת, הייתם מבקשים לזמן לכאן את תמס ולא את לאורה רעייתי. אתם ויתרתם" (עמוד 65 שורות 9-10).

גרסתו של הנתבע

82. כאמור, בכתב ההגנה דחה הנתבע את טענותיו של התובע אותן כינה טענות כזב. על פי תצהירו, בשנה 2009 פנה אליו בוריס והציע לו להשקיע בעסקי היהלומים של תומאס ושותפיו. באותה תקופה, הנתבע כבר הכיר את בוריס שנים רבות. הם שיתפו פעולה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 75948-12-20 אלון נ' מירילשווילי ואח'

- 1 בעסקים וגם נרקמו ביניהם יחסי ידידות. כאשר בוריס פנה אליו, הנתבע הזמין אותו
2 לפגישה במשרדו בהרצליה על מנת שיציג לו את הדברים. בפגישה שבה השתתפו רק שניהם
3 בוריס הציג לנתבע את העסקה. ההשקעה נראתה לנתבע מעניינת ולכן ביקש לפגוש את
4 תומאס. זמן קצר לאחר מכן, נערכה פגישה נוספת במשרדי הנתבע בהרצליה בה השתתפו
5 תומאס, בצלאל, בוריס והוא. גם התובע נכח בחדר אך לא לקח בה חלק פעיל ולא היה
6 מעורב באופן כלשהו בעניין. לאחר משא ומתן, הגיעו תומאס ושותפיו להסכמות עמו ביחס
7 להלוואה ובהמשך לכך חתמו על שלושה הסכמים למתן הלוואות בסך כולל של 49 מיליון
8 דולר (סעיפים 45-49).
- 9
- 10 83. הוא העיד כי התובע לא יזם את העסקה, לא היה צד לה ולא היה מעורב בכריתתה מעבר
11 לנוכחות לא פעילה בפגישה. הוא העיד כי לא התחייב לשלם לתובע דמי תיווך או ייזום
12 כלשהם וכי מי שתיווך בעסקה היה בוריס, אשר למיטב ידיעתו, סיכם עם תומאס על
13 תמורה המגיעה לו בגין כך (סעיף 50).
- 14
- 15 84. הוא הפנה בתצהירו לשיחה שקיים עם בוריס אותה הקליט בידיעתו ובאישורו שבה למעשה
16 אושרה גרסתו (סעיף 51).
- 17
- 18 85. הנתבע אף העיד כי ככלל הוא תמיד מחפש הזדמנויות עסקיות ורעיונות וגם אנשים שהוא
19 אינו מכיר באופן אישי יכולים לבקש להיפגש עמו ולהציג לו מיזמים עסקיים פוטנציאליים.
20 לדבריו, לשם כך הוא לא היה זקוק לתובע. הוא העיד כי אכן היו גורמים שביקשו לנצל את
21 קרבתו של התובע אליו על מנת שיקדם הצעות מולו כפי שעשתה החברה הכשרה אנרגיה
22 כאשר באותו מקרה הדבר נעשה מאחורי גבו ותוך פגיעה באמון שנתן בתובע. מכל מקום,
23 הבהיר כי גם אם היו גורמים שביקשו מהתובע לסייע להם לקבוע עמו פגישה, אין בכך כדי
24 לזכות את התובע בדמי תיווך. לדבריו, אותו גורם ששכר את שירותיו של התובע הוא זה
25 שאמור היה לשלם לתובע דמי תיווך. כך אף היה באותו מקרה של החברה הכשרה אנרגיה
26 (ראו סעיפים 42-43). עדות זו מתיישבת עם גרסתם של בוריס ושל בצלאל בדבר הגורם
27 שהיה אמור לשאת בתשלום עמלת תיווך לבוריס ולתובע ככל שהאחרון היה זכאי לקבל
28 עמלה כזו. משמעות האמור שמבחינת הנתבע אין כל היגיון כי יתחייב לשלם לתובע את
29 דמי התיווך הנתבעים.
- 30
- 31 86. בעדותו בחקירה נגדית חזר הנתבע על כך שבעסקה הראשונה התובע לא נטל כל חלק (עמוד
32 48 שורות 32-33). הנתבע אף אמר כי בתחילה נפגש לבד עם בוריס ורק אח"כ התקיימה
33 פגישה בה השתתפו גם בצלאל, תומאס ובה נכח גם התובע. הוא חזר על כך שהשהות של

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 75948-12-20 אלון נ' מירילשווילי ואח'

1 התובע במחיצתו נבעה מתוך רצון להציל אותו ולסייע לו. "אני מבקש תקשיב שתדע איך
2 הלקוח שלך התנהג, מתאר לעצמך איך הוא היה אז כאשר הוא היה תלוי בצריכת סמים.
3 הוא היה איתי משום שאני הייתי מעוניין להציל אותו ולסייע לו. ההורים שלי ביקשו
4 ואבא שלי המנוח אמר לי "רק אתה יכול להציל אותו". זה היה באמת בשבילי סבל
5 להישאר במחיצתו. זה היה בלתי אפשרי איך האדם הזה, אבל אני אהבתי אותו ועשיתי
6 הכל כדי להציל אותו. המצב שלו אנשים התפלאו פשוט, שאלו. הוא לא היה נוכח בפגישה
7 שלי עם בוריס אבל בפגישה הבאה כאשר נפגשנו בפעם הבאה היה 5 אנשים היו שם
8 בוריס, שבתאי" (עמוד 61 שורות 27-34). על המניעים של הנתבע לסייע לתובע עוד יורחב
9 בהמשך במסגרת הדיון בעסקה השנייה.

10
11 87. הנתבע גם העיד בתשובתו לחקירה נגדית כי הסך ששולם לבוריס היה לבקשתו של תומאס
12 וכי לא מדובר היה בהתחייבות שלו (ראו עמוד 65 שורות 13-18).

שינויים ואי עקביות בגרסתו של התובע בקשר עם העסקה הראשונה

13
14
15
16 88. כאמור, התובע טען כי מגיעים לו דמי תווך בסך של 2,500,000 דולר המהווים 5% מסכום
17 המימון בסך של 50,000,000 דולר שהעמיד הנתבע לטובת העסקה. התברר כי הסכום
18 שסוכם כי יועבר על ידי הנתבע עמד על 49,000,000 דולר, כך שלכל היותר, התובע היה זכאי
19 לסך של 2,450,000 דולר ולא לסכום אותו טען בכתב התביעה כי מגיע לו. התובע נשאל
20 בחקירתו הנגדית האם ידע כי סכום המימון עמד על 49 מיליון דולר והשיב כי ידע על כך.
21 אם אכן ידע כטענתו, אזי לא היה מקום לטעון בכתב התביעה שמגיע לו סך של 2.5 מיליון
22 דולר ולכלול נתון לא נכון בתצהירו (ראו סעיף 76). התובע נשאל מדוע פעל כך ותשובתו
23 בעניין זה אינן מספקות (ראו פרוטוקול מיום 9.7.2025 עמוד 50 שורות 17-35).

24
25 89. בסעיף 10 לכתב התביעה טען התובע כי הוסכם שהנתבע ישלם לו 5% מהיקף ההשקעה
26 וזאת כנגד השבת מלוא המימון ותשלום הפרמיה לנתבע. בתצהירו הציג התובע גרסה
27 אחרת. על פי עדותו בסעיף 76 לתצהירו זכאותו לקבלת דמי תיווך כלל לא הייתה מותנית
28 בהשבת מלוא המימון ותשלום הפרמיה.

29
30 90. אשר לגובה הרווח מהעסקה הראשונה – בסעיף 75.3 לתצהירו, טען התובע כי הנתבע
31 ירוויח בגין העמדת המימון כ- 20 מיליון דולר. בחקירתו הנגדית העיד כי ייתכן שגובה
32 הרווח היה 17 או 18 מיליון דולר בערך. וכשעומת עם עדותו של בצלאל כי מדובר בסכום
33 שבין 8 ל-13 מיליון דולר, השיב "אני אף פעם לא שברתי את הראש על זה את הראש מפני
34 שסוכם שם הקבוצה שלהם מקבלים ואנחנו מקבלים 5 מיליון דולר סוכם הבנת, אז לא

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 75948-12-20 אלון נ' מירילשווילי ואח'

שברתי את הראש זה בדיוק 17, 18, 20, מה שזכור גם בצלאל גם לא זכר בדיוק זה היה לפני שנה אני זוכר מה אני מקבל" (ראו 53-51 לפרוטוקול ובמיוחד עמוד 53 שורות 33-36). הרווח מהעסקה הינו פרט מהותי שהיה מצופה כי התובע שהיה מעורב כנטען בתיווכה ידע אותו. במיוחד הדברים אמורים לאור טענתו כי בהמשך בעת שינוי המתווה הפך להיות שותף בעסקה השנייה.

91. בסיכומיו, נסוג התובע מגרסתו שהועלתה בסעיף 10 לכתב התביעה לפיה הנתבע התחייב לשלם לו דמי תיווך באותה פגישה בהרצליה. כך, טען התובע (סעיף 59) כי בתחילה היו אמורים תומאס ובצלאל לשאת בתשלום וכי לאחר מכן, בעקבות שינוי המתווה, עברה התחייבות זו לנתבע. לדבריו, גרסה זו מתיישבת עם האמור בסעיף 86 לתצהירו כי רק לאחר שינוי המתווה, הוא והנתבע סיכמו כי יקבל גם את חלקו בגין התיווך בעסקה הראשונה וגם את חלקו ברווחי עסקת היהלומים; וכי בפרוטוקול חקירתו הנגדית בעמוד 56 שורות 22-24 ציין שנקודת המפנה ביחס לזהות המשלם חלה בעקבות שנוי המתווה. איני מקבל הסבר זה של התובע. הטענה כי הנתבע התחייב במעמד הפגישה לשלם לתובע את דמי התיווך עומדת בבסיס טענתו שהובאה בסעיף 10 לכתב התביעה ועליה חזר בתצהירו (ראו הפירוט לעיל ובמיוחד סעיף 79 לתצהיר). כאמור, טענה זו התבררה כלא נכונה. יש לציין כי האמור בסעיף 86 לתצהירו אינו מתייחס לטענה מרכזית זו אלא מתאר סיכום חדש לכאורה בין התובע לנתבע. הדברים בעדותו בחקירה נגדית אליהם הפנה עסקו בזכאותו של בוריס לקבלת התשלום המגיע לו ואינם מתייחסים לטענה בדבר התחייבות הנתבע כלפיו במועד הפגישה. עניין זה מהותי מאחר שהתביעה מבוססת על טענה לקיומו של הסכם בעל פה. לפיכך, שינויי גרסה בדבר נסיבות כריתת ההסכם וסתירות בין עדויות של המעורבים, הנן משמעותיות, פועלות לחובת התובע ומובילות לדחיית גרסתו.

התובע אינו שותף של הנתבע בעסקה השנייה הזכאי לקבל 10% מרווחיה

92. כבר בשלב זה אציין כי משנדחתה טענה מרכזית של התובע בדבר התחייבותו של הנתבע לשלם לו דמי תיווך בסך של 2,500,000 ₪, הרי שהוטל ספק משמעותי במהימנות גרסתו לקיומה של שותפות בינו לבין הנתבע בקשר עם העסקה השנייה. במקרה דנן, הנטל הכבד שהיה מונח ממילא על כתפיו להוכחת זכאותו לקבלת דמי תיווך בגין העסקה הראשונה הוכבד שבעתיים בכל הקשור לטענתו כי היה שותף לעסקה השנייה וכי הוא זכאי בשל כך לתשלום 10% מרווחיה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 75948-12-20 אלון נ' מירילשווילי ואח'

93. במיוחד הדברים אמורים, לנוכח עדותו של התובע בדיון שהתקיים ביום 2.12.2024 בו אמר כי הסיכום בכל הקשור לעסקה השנייה נעשה עמו בנוכחותו של הנתבע בלבד (ראו עמוד 20 שורות 1-3). במילים אחרות, למעט עדותו של התובע אותה דחה הנתבע בטענה כי מדובר בטענה כוזבת ומופרכת (סעיף 59), אין עדות ממקור ראשון של מי שנכח באותה פגישה שיוכל לתמוך בגרסתו.

94. גם במקרה דנן התובע אינו מסתמך על הסכם בכתב ואף אינו מציג מסמכים בכתב שיוכלו לתמוך בטענתו לקיומה של שותפות עם הנתבע לה הוא טוען. הדברים מקבלים משנה תוקף מקום בו בין הנתבע לתובע החל להיווצר קרע כבר בשנת 2012 ולנוכח הטענה כי החל מאותו מועד החלו לדרוש את הכסף (ראו הדיון לעיל בעניין זה בסוגית ההתיישנות). בנסיבות המתוארות, היה צפוי כי דרישות לתשלום שהופנו לנתבע יתועדו בכתב, בהודעות בטלפון הנייד וכיו"ב. יתרה מכך, מעדויות בני משפחתו הקרובים של התובע בדבר הדרישות לקבלת הכסף, עולה כי התובע שיתף אותם בעניין זה. לפיכך היה מצופה כי יוצגו התכתבויות והודעות שנשלחו בין בני המשפחה בעניין זה. מסמכים כאלה לא הוצגו.

95. מאחר שטענתו של התובע לזכאותו לקבל דמי תיווך מהנתבע בסך של 2,500,000 דולר נדחתה, אזי בעת שינוי המתווה של העסקה הראשונה, הנתבעים לא היו חייבים לו את הסכום האמור. בנסיבות אלה, אין לכאורה היגיון כלכלי מצד הנתבע לצרף את התובע לשותפות כנטען ולשלם לו 10% מרווחי העסקה כאשר לשיטתו של התובע חלקו עמד על סך של 16,000,000 דולר מבלי שהתובע יידרש להשקיע סכום כלשהו מצדו. במיוחד הדברים אמורים, לאחר שכפי שיפורט בהמשך, התובע קיבל תשלום נכבד בגין טרחתו.

96. הנתבע אכן שיתף את התובע בעסקיו ואף שילם לו ולבני משפחתו סכומים משמעותיים, אך זאת מטעמים אחרים מאלו שהציג התובע ולא בהיותו שותף הזכאי ל-10% מרווחי העסקה השנייה.

97. כאמור לעיל, בכתב ההגנה טען הנתבע כי בשל הקרבה המשפחתית בינו לבין התובע ובשל הפצרות אביו ז"ל לסייע לתובע, תמך בו לאורך השנים וסייע לו להיחלץ ממצוקותיו האישיות, הכלכליות והמשפטיות אליהן נקלע. כך, העביר לתובע לאורך השנים סכומי עתק על מנת לסייע לו ולבני משפחתו. מתוך רצון לסייע לתובע להשתקם ולעלות על דרך חדשה, אפשר לו לעסוק בעניינים הקשורים לעסקי היהלומים שלו. לדבריו, לתובע לא היה ידע בתחום ועירובו בעסקיו נועד לספק לתובע תעסוקה כלשהי שתמנע ממנו לחזור ולהתדרדר לסמים (ראו סעיפים 5-8 לכתב ההגנה).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 75948-12-20 אלון נ' מירילשווילי ואח'

98. בתצהירו חזר הנתבע על הדברים. הוא העיד כי התובע היה מכור לסמים קשים משך שנים רבות וכי עקב כך, מצבו הכלכלי הבריאותי והנפשי היה לא יציב וכי מפעם לפעם חווה משברים שמהם חילצו אותו בני המשפחה (סעיף 15). לדבריו, לאחר עלייתו ארצה בשנה 2009 הפצירו בו הוריו לסייע לתובע ולמשפחתו. הוא העיד כי אביו ז"ל אמר לו כי מצבו של התובע איום ונורא, כך במקור, ולכן ביקש ממנו להציל אותו ולשמור אותו לצדו (סעיף 16).
99. עוד העיד כי התובע ורעייתו התמודדו עם קריסת העסק המשפחתי בתחום רפואה אסתטית ועל מנת לסייע להם, העביר לבנם סכומי כסף גבוהים. כמו כן העביר לבני המשפחה סכומי כסף כדי לסייע להם להתמודד עם ההליך הפלילי שנוהל נגדם בשלעבירות מס (סעיפים 18-19). לדבריו, התובע נמחק מכתב אישום שהוגש נגדו לאחר שהצהיר כי מצבו הבריאותי רעוע בשל התמכרותו לסמים קשים (סעיף 20). הוא אף הפנה לגזר דין משנת 2003 בו נכתב כי התובע העיד כי הוא עצמו הסתלק מניהול החברה והיה מופיע בה רק כדי לקחת סמים (סעיף 24 ונספח 3).
100. בחקירתו הנגדית נשאל התובע לגבי התמכרותו לסמים. הוא הודה כי הייתה לו בעיה בעניין זה אותה הגדיר כ- "נקודתית בוא נגיד ככה במשך כל החיים שלי היה לי כמה פעמים כשהייתה בעיה והיא נפתרה מהר מאוד". לדבריו, לא מדובר היה בסמים קשים אלא קוקאין (עמוד 44 שורות 12-18).
101. בהמשך, נשאל לגבי הליך פלילי שנוהל נגדו ונגד רעייתו אשר נפתח ב- 2008. כך נשאל האם נמחק מכתב האישום שהוגש נגדו בגלל שהיה מכור לסמים קשים והשיב: "אני זוכר משהו כזה". לדבריו, הדבר היה ב-2008 וב- 2009 היה נקי מסמים (ראו עמוד 44 שורות 23-29). ובהמשך: "אני מראש אמרתי היה לי כמה נקודות היה לי בעיה ב-2003 ו- 2008 כל פעם שהיה לי את הבעיה עם הסם גרמתי לבעיות מהר מאוד התאוששתי" (עמוד 44 שורות 34-36 וראו גם חקירתו הנגדית בדבר גזר הדין שניתן ב- 2009 עמוד 45 שורות 4-19). יש לציין כי בגזר הדין מיום 30.1.2003 (נספח 3 לתצהיר הנתבע) נכתב לגבי התובע "כי מזה שנה הוא נקי מסמים ואף עוזר לאחרים אשר נפגעו מהשימוש בסם". מהאמור ניתן ללמוד כי עניין ההתמכרות לסמים של התובע לא היה אירוע חד פעמי. עובדה זו תומכת בטענת הנתבע בדבר בעיית הסמים שהייתה לתובע והרצון שלו לסייע לו עקב כך.
102. בתצהירו העיד הנתבע כדלקמן: "על מנת לסייע לשבתאי ולמנוע ממנו להתדרדר בהתמכרותו לסמים, אף דאגתי לכך שתהיה לשבתאי מסגרת של תעסוקה יומיומית. זמן קצר לאחר עלייתי לארץ, הפך שבתאי לבן לוויה שלי. שבתאי הגיע למשרדי בהרצליה מידי בוקר והתלווה אליי במשך רוב שעות היום: הוא ישב איתי ביחד במשרדי בהרצליה,

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 75948-12-20 אלון נ' מירילשווילי ואח'

התלווה אליי לנסיעות ולפגישות, וביצע מטלות שהטלתי עליו מפעם לפעם, דוגמת תרגום, וכיוצא באלה. לא הייתי זקוק לנוכחות שלו במשרדי, ולא הייתה לו תרומה של ממש, אך כאמור רציתי לסייע לו" (ראו סעיף 37). בהמשך, העיד כי הודות לסדר יום זה, התובע נחשף לעסקים ולעסקאות בהן נטל חלק ומידע זה אפשר לו להגיש את התביעה ולטעון כי היה מתווך בעסקה ושותף (סעיף 39).

103. כאמור לעיל, הנתבע העיד כי סייע לתובע ומשפחתו בעקבות קריסת העסק. לדבריו, קריסת העסק הותירה חובות כבדים כאשר למיטב זכרונו, אשתו של התובע הייתה ערבה באופן אישי לחובות העסק. עקב כך, העביר לבנם יוסי סכומי כסף גבוהים שנועדו לסייע להם להגיע להסדר עם הנושים. ואכן, התובע אישר בעדותו כי הנתבע העביר 1.3 מיליון ₪ למשפחתו (עמוד 65 שורות 23-24 וראו גם עדותה בתצהיר של תמי בסעיף 44. על היותו של העסק בקשיים כלכליים ראו עדותה של תמי בעמוד 14 שורות 38-31).

104. בתצהיר שניתן על ידי יוסי ביום 10.3.2013 (נ/5) הוא הצהיר לבקשת רשות המיסים כדלקמן:

"אני בעל המניות והדירקטור בחברת מרכז רפואי יוסי (2002) בע"מ, ח.פ. 6-51-331094 (להלן: "החברה"). אני עושה תצהירי זה לבקשת רשות המיסים.

לצורך מימון פעילות החברה ולצורך עזרה פיננסית לאימי, הגברת תמר אלון, והחברות שבבעלותה, לי מרכז רפואי לניתוחים פלסטיים (2000) בע"מ ומרכז רפואי ענת (1991) בע"מ, קיבלתי הלוואה מחברה זרה הנמצאת בבעלות קרובי משפחתי, בסך של כ- 300,000 ש"ח. הכספים הופקדו בחשבון הבנק של החברה.

הכספים שולמו בעיקר לצורך הוצאתו אל הפועל של הסדר הנושים של אימי הגבי תמר אלון שבוצע לפי סעיף 19א' לפקודת פשיטת הרגל התש"ס-1980 במסגרת פש"ר (מחוזי - ת"א) 2792/09 (להלן "תיק הפש"ר"). החובות נשוא תיק הפש"ר חיו כולם תוצאה של ערבויות שערבה אימי לחובות החברות שבבעלותה של אימי. התסבוכת הכלכלית היתה עם נושים רבים ובהם מס הכנסה ומע"מ.

העתק חומר רלבנטי ביחס לסכומים שנתקבלו מהחברה הזרה והייחוס שלהם כהלוואה מצ"ב כנספח א'.

בנוסף, לשם תשלום כל החובות של אימי, נטלתי באופן אישי הלוואה מחברת יהלומי חושן ארגמן בע"מ, בה אני משמש כבעלים ומנכ"ל, בסך מיליון ש"ח.

העתק הסכם הלוואה מיום 15 בפברואר 2011, מצ"ב כנספח ב'.

נוסף על כל אלה, אני משלם מדי חודש במסגרת הסדר תשלומים עם מע"מ מחשבון הבנק שלי את חובה של לי מרכז רפואי לניתוחים פלסטיים (2000) בע"מ.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 75948-12-20 אלון נ' מירילשווילי ואח'

העתק ההסדר תשלומים וקבלה בגין שיקים שהופקדו לביצועו על ידי מיום 22 בדצמבר 2011 מצ"ב כנספח ג'".

בנספח א' לתצהיר פורטו העברות כספיות מהחברה Kitaim (להלן: "קיטאים") שבעליה הרשום הינו בנו של הנתבע בסך של 1,300,000 ₪ ב-3 פעימות: 1.7.2009 - סך של 600,000 ₪, 12.8.2009 - סך של 200,000 ₪ ו-14.9.2009 - סך של 500,000 ₪ (לעניין הבעלות בחברה קיטאים ראו סעיף 103 לתצהיר התובע).

105. מעדותו של התובע עולה כי הסך של 1.3 מיליון, שלדבריו העביר הנתבע למשפחתו, הוא הסכום המוזכר בתצהירו של יוסי (נ/5). בתשובה לשאלון שהופנה אליו, ציין התובע בסעיף 2 את הסכומים 600,000 ₪ ו-200,000 ₪ שהועברו מהחברה קיטאים שפורטו בנ/5 כאשר לדבריו, מדובר בסכומים שהועברו עבור רווחים עתידיים שיגיעו לו מהפעילות העסקית המשותפת. התובע נשאל בחקירה נגדית על כך שלא התייחס לסכום השלישי בסך של 500,000 ₪ המשלים לסך של 1.3 מיליון ₪ והאם מדובר באותם סכומים שפורטו בתצהיר יוסי והשיב בחיוב "אני חושב ככה". בתשובתו בחקירה נגדית לא ידע להסביר מדוע לא הזכיר בתשובתו לשאלון את הסכום השלישי (ראו עמוד 67 שורה 12 עד עמוד 68 שורה 28). בעדותו אמר כי סכומים אלה הועברו בגלל הפעילות העסקית המשותפת עם הנתבע (עמוד 69 שורות 4-6). זאת, למרות שקודם לכן שלל זאת מכל וכל (ראו עמוד 65 שורות 25-26).

106. יש לציין כי התובע העיד בתצהירו כי העסק המשפחתי חווה קשיים תזרימיים שהובילו להגשת בקשה להסדר נושים, אולם כחלק מהשאפה להרחיב את הפעילות של העסק, הנתבע העביר סך של 1.3 מיליון ₪ לעסק (סעיף 140 לתצהיר).

107. מהאמור לעיל וחרף הגרסאות השונות עולה כי אכן כטענת הנתבע, העסק המשפחתי אותו ניהלה אשתו של התובע היה בקריסה עקב קשיים כלכליים וכי הנתבע סייע להם באמצעות העברת כספים משמעותיים.

108. הנתבע גם העיד בתצהירו כי סייע למשפחתו של התובע בכך שנתן פרנסה מכובדת ליוסי וזאת מתוך רצון לשקם את משפחת התובע. לדבריו, הוא נעתר לבקשתו של התובע כי בנו יוסי ישמש מנכ"ל הנתבעת ויסייע בניהול העסקיה. זאת, למרות שיוסי היה בחור צעיר ללא ניסיון ניהולי וללא ידע של ממש בתחום היהלומים. עם תחילת עבודתו, יוסי קיבל שכר של 20,000 ₪. הוא העיד כי יוסי פנה אליו בבקשה לקבל סכום גבוה חד פעמי כדי לסייע להוריו. הנתבע סירב לכך אבל הסכים כי הנתבעת תשלם לו שכר של כ-100,000 ₪ לתקופה מוגבלת וכל זאת על מנת לסייע בשיקומה הכלכלי של משפחת התובע. לדבריו,

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 75948-12-20 אלון נ' מירילשווילי ואח'

1 יוסי ניצל זאת והמשיך למשוך שכר גבוה זה עד לעזיבתו את החברה (ראו סעיף 33 לתצהיר
2 הנתבע). יש לציין שגם מעדותו של יוסי ניתן ללמוד כי אכן, העלאת הסכום ל-100,000 ₪
3 נועדה לאפשר לאמו תמי לשלם את חובותיה למע"מ (על כך יורחב בהמשך במסגרת ניתוח
4 עדותו של יוסי).

5
6 109. בתצהיר עדותו דחה הנתבע את טענת התובע כי האחרון נטל כביכול חלק בהקמת
7 הנתבעת או כי השתתף בניהולה. לדבריו, הקשר היחידי היה בכך שבנו יוסי שימש כמנכ"ל
8 שלה וזאת מהטעמים של עזרה למשפחתו של התובע (סעיף 61). גרסה זו של הנתבע
9 מתיישבת עם גרסתו של יוסי בכתב ההגנה שהגיש בתביעה שהגישו הנתבעים נגדו במסגרת
10 ההליך הנוסף (על כך יורחב בהמשך).

11
12 110. עוד העיד הנתבע כי מאחר שהיהלומים היו מצויים ברוסיה, היה על הנתבעת לדאוג
13 למיין וללטשם ברוסיה, שכן חל איסור להוציא ממנה יהלומי גלם. לשם כך, הנתבעת שלחה
14 לרוסיה את אשר נחיאסי שהוא גמולוג מומחה, את רוברט אלואשווילי אשר התובע ביקש
15 לתת לו תעסוקה וכן את התובע (סעיף 62). לדבריו, התובע אינו גמולוג ואין לו ידע ממש
16 בתחום היהלומים. עם זאת, כחלק ממאמציו למצוא לו תעסוקה ולאור קרבת המשפחה,
17 הוא סמך על התובע ונתן בו אמון. לפיכך, ביקש מהתובע להתלוות לאותם מומחים שנסעו
18 לרוסיה לשם פיקוח על עבודת המיין והליטוש (סעיף 63).

19
20 111. כפי שעולה מהעדויות וחומר הראיות, התובע לא נשא בהוצאות הנסיעה ותמורת
21 עבודתו קיבל תשלום נכבד. בעניין זה העיד הנתבע כי הנתבעת מימנה את הנסיעות לרוסיה.
22 בנוסף, הנתבעת שילמה לתובע באמצעות חברה בשליטתו בשם מאקסיני יעוץ והשקעות
23 בע"מ גמול שוטף בגין נסיעותיו בסך כולל של כ-430,000 ₪ (סעיף 64). הנתבע צירף
24 לתצהירו כרטסת הנהלת חשבונות של החברה מאקסיני (נספח 7). לדברי הנתבע, אילו
25 התובע היה שותף, הוא לא היה מקבל גמול שוטף מהנתבעת. הוא הדגיש כי לא מדובר
26 בהחזר הוצאות, שכן לתובע לא היו הוצאות בהיקף כה גדול, שכן את כרטיסי הטיסה
27 הנתבעת רכשה עבורו (סעיף 65).

28
29 112. התובע הודה בתצהירו כי הועברו אליו באמצעות החברה מאקסיני סכומים שונים
30 מאת הנתבעת. זאת, לדבריו, לטובת העסקה וכיסוי הוצאותיו. לטענתו, מדובר היה
31 בסכומים נמוכים יחסית שנועדו לכסות הוצאות שוטפות והם לא נועדו להחליף את
32 הכספים שמגיעים לו מרווחי העסקה. הוא צירף לתצהירו העתק מהכרטסת של הנתבעת
33 בספרי מאקסיני (נספח 24).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 75948-12-20 אלון נ' מירילשווילי ואח'

113. מעיון בכרטיס הנהלת החשבונות אותו צירף התובע לתצהירו עולה כי למאקסיני
הועברו בתקופה שתחילתה ביום 20.6.2011 ועד ליום 15.2.2012, קרי משך כ-8 חודשים,
מאות אלפי ₪. הכרטיס כוללתנועות של זיכוי וחיוב זהות בסך כולל של 429,000 ₪, כאשר
לגבי חיובים רבים צוין כי מדובר ב- "הכנסות/מכירות/שכ"ט". מהרישום עולה כי אין
המדובר כטענת התובע בהחזר הוצאות אלא בתשלום הכנסות בגין שכר טרחה. זאת, ככל
הנראה, בגין עבודתו עבור הנתבעת. למעט אמירה כללית של התובע כי מדובר בהוצאות
לטובת העסקה וכיסוי הוצאותיו, הוא לא פירט מהן אותן הוצאות שהוצאו עבור העסקה
ומה מבין הוצאותיו תשלומים אלה נועדו לכסות. מתבקש היה כי התובע יעשה כן במסגרת
תצהירו.
114. בחקירתו הנגדית הוצגה לתובע הכרטיס שצירף לתצהירו (נספח 24) והוא אישר
את קבלת הסכומים שצוינו בה. הוא נשאל האם קיבל סכומים נוספים מעבר למה שצוין
בכרטיס והשיב בחיוב, כאשר לדבריו, הכל היה עבור הוצאות (פרוטוקול מיום 9.7.2025
עמוד 85 שורות 1-12). התובעגם אישר כי הוא עצמו לא שילם עבור כרטיסי הטיסה לרוסיה
אלא הנתבעת (עמוד 85 שורות 13-22). כאשר נשאל על אילו הוצאות מדובר, השיב: "היו
לי שם מלא אנשים שהייתי משלם כספים מה זאת אומרת". התובע לא פירט מי הם אותם
אנשים להם היה משלם? לא הסביר מדוע הסכומים משולמים דווקא למאקסיני? ומדוע
נכתב בכרטיס "הכנסות/מכירות/שכ"ט"? (עמוד 85 שורות 25 עד עמוד 86 שורה 12).
115. יש לציין כי התובע העיד בתצהירו כי הנתבע דחה את דרישותיו לקבלת שכר כי
"שותפים אינם מקבלים משכורת". מאחר שמאופי התשלומים נראה כי אכן מדובר
בתשלום עבור שכר טרחה, הרי שהדבר תומך בטענת הנתבע בתצהירו כי אילו התובע היה
שותף, הוא לא היה מקבל גמול שוטף מהחברה (סעיף 65).
116. לא זאת אף זאת, במהלך חקירתו הנגדית, הוצג לתובע תצהיר תשובות לשאלון
שהופנה אליו. במענה לשאלה מספר 2 בה נתבקש לפרט את המועדים בהם הנתבע העביר
אליו או לבני משפחתו כספים וסכומים והאם מדובר במתנה או הלוואה השיב כי "מיכ
שילם עבורי את סכום ההשקעה שלי בקזינו ברומניה בסך 800,000 אירו בו הייתי שותף
לצד מיכ. סכום זה שולם כחלק מהתמורה שהגיעה לי עבור דמי תיווך ויזום בעסקת
היהלומים הרוסית" (ראו נ/7). בחקירתו הנגדית אישר התובע כי אכן זאת הייתה תשובתו
(עמוד 66 שורות 20-24). כשנשאל מדוע הדבר לא גולה בכתב התביעה או בתצהירו, השיב:
"מה שקיבלתי(י) יעוץ משפטי זה מה שכתבתי" (עמוד 69 שורות 30-32 וראו גם המשך
חקירתו בעניין זה כאשר הופנה התובע למכתב בא כוחו מיום 26.10.2020 עמוד 71 שורה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 75948-12-20 אלון נ' מירילשווילי ואח'

- 24 עד עמוד 72 שורה 19 ובו אישר כי קיבל מאת הנתבעת סך של מיליון דולר שהם אותם
800,000 יורו).
117. זאת ועוד, הנתבע העיד בתצהירו כי הבטיח להעניק לתובע במתנה סך של 600,000
דולר אם עסקת היהלומים תסתיים בהצלחה ותניב לו רווח (סעיף 77). הוא הדגיש כי אין
המדובר בתשלום עבור דמי תיווך או בהתחייבות לשלם לתובע סכום שנגזר באופן כלשהו
מהיקף העסקה או מהיקף הרווח שתניב (סעיף 78). לדבריו, לאחר זמן מה, הגיעה אליו ואל
שותפיו העסקיים הצעה להשקיע במיזם עסקי בניירובי בירת קניה שאינו בתחום
היהלומים. התובע ששמע על המיזם ביקש להצטרף אליו ולהשקיע את הסך של 600,000
דולר שהבטיח לתת לו (סעיף 79). הוא העיד כי ניסה להניא את התובע מכך. לדבריו, הוא
ידע כי במיזם יש סיכון וחשב כי לא סביר שהתובע ישקיע במיזם כספים שעדיין לא נמצאים
בכיסו ולמעשה על חשבונו של הנתבע. הוא גם הבהיר לתובע כי בהתחשב במצבו, הפסד
כזה יהיה עבורו משמעותי וקשה יותר מאשר לנתבע ושותפיו ולכן הפציר בו שלא לעשות
זאת. אלא שהתובע התעקש ולכן הנתבע הסכים לכך (סעיף 80). בסופו של דבר, הסיכונים
במיזם התממשו, ההשקעה בסך כולל של כ-26 מיליון דולר ירדה לטמיון וכל המשתתפים
בפרויקט הפסידו. חלקו של התובע בהפסד עמד על כ-1.3 מיליון דולר והנתבע נשא בו.
לדבריו, לא זו בלבד שהסך של 600,000 דולר אותו החליט להעניק לתובע ירד לטמיון, אלא
שהנתבע אף כיסה את חלקו של התובע בהפסד בסך של כ-700,000 דולר. הוא העיד כי
התובע לא השיב לו סכום זה (סעיף 81).
118. התובע התייחס בתצהירו לדברים אלה וטען כי טענת הנתבע כי בחר לתת לו מתנה
שתלויה ברווחים שיתקבלו מעסקת היהלומים מעידה כי הוא מודע היטב לחלקו בעסקה
ולמעורבותו בה (סעיפים 164-165). לדבריו, הנתבע החליט על דעת עצמו להשקיע בשמו את
הסכום האמור בעסקת קזינו בקניה שבסופו של דבר לא צלחה. הוא העיד כי לא ידע על
השקעה זו, לא הסכים לה ובטח שלא התעקש להשתתף בה (סעיף 166).
119. יש לציין כי עניין זה של המתנה אותה הבטיח הנתבע לתובע הועלה עוד בכתב
ההגנה שהגיש (סעיפים 9-11). במסגרת זו טען הנתבע כי עוד בטרם הניבה עסקת היהלומים
רווח, ביקש התובע להשקיע את הסכום במיזם בקניה. זאת, על אף הסיכון שהיה כרוך
בעסקה ובניגוד לעצתו. בכתב התשובה התובע התייחס לעניין זה וטען כי האמור בכתב
ההגנה מעיד כי התובע הינו שותפו של הנתבע בעסקת היהלומים הרוסית. עם זאת, בכתב
התשובה לא הועלו הטענות שהועלו בתצהירו, לפיהן לא ידע על השקעה זו, לא הסכים לה
ולא התעקש להשתתף בה. מדובר בטענות משמעותיות שהיה מקום לכלול אותן בכתב
התשובה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 75948-12-20 אלון נ' מירילשווילי ואח'

120. בחקירתו הנגדית, נשאל הנתבע על אותה מתנה. הוא נשאל מתי הבטיח לתת לתובע את המתנה והשיב כי היה זה מספר חודשים לאחר שהתחיל לממן את העסקה (עמוד 84 שורות 7-12). בא כוח התובע הציע לנתבע גרסה כדלקמן: "אני אומר לך שה-600,000 דולר האלה זה חלק מההתחשבות שלכם על ה-10% שמגיע לו מהעסקה השנייה" והנתבע השיב: "מה שאתה טוען מדובר בהתרשמות של ודמיון שלך בלבד ותו לא" (עמוד 84 שורות 33-35). בהמשך, הקשה על הנתבע מדוע נוכח היותו של התובע בקשיים כלכליים, הסכים לתת לו במתנה 600,000 דולר כדי שישקיע בקזינו בקניה. על כך השיב הנתבע:

"כל הכבוד, שאלה טובה. חלק מהאופי של שבתאי, כל הבעיות שלו עקב כך נובעות, אין לו סבלנות, הוא רוצה להתעשר במהירות רבה מיד, התווכחתי אתו ורבתי אתו וכעסתי עליו, להבדיל מהם אני לא מרים את הקול אני לא נוהג להרים את הקול אף פעם אבל אני געתי בו פעמים רבות, הייתי קשוח אתו, הוא היה בא הביתה ובכה לאימו, שזאת דודתי, שאני מעליב אותו והיא התקשרה אלי "למה אתה מביא אותו עד כדי דמעות?", אני אומר אני אמרתי לה שעשיתי זאת לשמו ולמענו, לא נעים לי לעצמי, אם אתם לא רוצים שאני אתעסק אתו יטפל בו תיקחו אותו אליו אליכם בחזרה. הם אמרו לי ביקשו ממני, תמשיכי" (עמוד 85 שורות 16-29).

121. מהאמור לעיל עולה כי בהתאם לגרסתו של הנתבע, התובע ובני משפחתו אכן קיבלו מאת הנתבע ומי מטעמו תשלומים בסכומים משמעותיים ביותר. התובע קיבל תשלום בגין טרחתו באמצעות החברה מאקסיני. הנתבע שילם סכומים משמעותיים נוספים בנסיבות שפורטו לעיל. כל אלה מתיישבים עם גרסתו כי פעל כך במטרה לסייע לתובע ובני משפחתו, לדאוג לתעסוקה של התובע על מנת לסייע לו להשתקם ולעלות על דרך חדשה. העובדה שהנתבע שילם את התשלומים ואף שיתף את התובע בעסקאות אחרות שונות מהעסקה נושא התביעה, אינה מוכיחה כי התובע היה שותף בעסקת היהלומים השנייה לפיה היה זכאי לתשלום 10% מרווחיה.

122. אף שלשיתת התובע, התשלומים השונים ששולמו לו היו על חשבון חלקו בשותפות ברווחים מעסקת היהלומים השנייה, אלה לא פורטו בכתב התביעה עד כי נוצר הרושם כי התובע לא קיבל כל תשלום עבור עבודתו ופעילותו במסגרת עסקי הנתבע. טענתו של התובע כי סכום התביעה שנקב בו בסך של 50,000,000 ₪ הוא לצרכי אגרה וכי החוב כלפיו לכאורה גבוה יותר, אינה מצדיקה השמטה של פרטים כה מהותיים. עניין זה פועל לחובתו ומטיל צל כבד על מהימנות גרסתו.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 75948-12-20 אלון נ' מירילשווילי ואח'

התובע לא דרש כספים מהנתבע בפגישה שהתקיימה ב-2019

123. בחקירתו הנגדית הופנה התובע לסעיף 31 לכתב תביעתו בו טען כי במהלך שנת 2015 התכחש הנתבע לראשונה להתחייבויותיו כלפיו והחל מעלה שלל טענות נגדו. לדבריו, הוא המשיך לדרוש מהנתבע לעמוד בהתחייבויות, אך העדיף שלא להביא את העניין בפני בית המשפט. כדוגמא להתכחשות הנתבע לחובות כלפיו, תיאר פגישה שהתקיימה ביניהם ביום 22.9.2019 בסנט פטרסבורג בעניין חובות הנתבע כלפיו. לדבריו, הנתבע התחמק מהטענות כלפיו והטיח בו טענות בלתי קשורות הנוגעות לעסקי קזינו ברומניה.

124. לטענה זו הגיב הנתבע בתצהירו. הוא העיד כי באותה פגישה התובע לא העלה ולו ברמז כל טענה או דרישה ביחס לחוב נטען כלשהו שלו או של הנתבעת כלפיו. לדבריו, ההיפך הוא הנכון, שכן באותה פגישה התובע ביקש ממנו לסייע לו כלכלית נוכח ההליכים המשפטיים עימם הוא מתמודד והעלויות הכרוכות בכך (סעיף 74). הנתבע גם הקליט את השיחה ועל פי התרגום לעברית שצורף לתצהירו (נספח 8), התובע ביקש ממנו טובה כיוון שהוא קצר בכסף: "אני צריך כמה סנטים כדי לטפל בדברים הארוזים שלי ובחיים שלי... וזאת בקשתי הצנועה". לדבריו, אם התובע היה סבור כי מגיעים לו עשרות מיליוני ₪, הוא היה דורש את המגיע לו ולא מבקש טובה או כמה סנטים (סעיף 75).

125. בחקירתו הנגדית עומת התובע עם הדברים. הוא טען כי התמליל שצורף (השיחה נוהלה בגיאורגית) אינו תרגום נכון. לפיכך, הוא הופנה לתמליל של אותה שיחה שהוגשה מטעמו של התובע (ת/1) שתוכנה היה דומה. בתגובה לכך, השיב כי לא הגיע לפגישה לדבר על החוב שלו.

126. אכן, מהשיחה עולה כי אף שלשיתת התובע, הנתבעים היו חייבים לו באותה עת עשרות מיליוני ₪, הוא לא הזכיר חוב זה בשיחה וביקש לקבל עזרה כספית (ראו עמודים 14-16 לתמליל השיחה שצורף כנספח 8 לתצהיר הנתבע ובעמודים 79 - 81 לפרוטוקול).

127. למעשה, למעט תכתובות שנשלחו על ידי באי כוחו של התובע החל מ-2019 (ראו נספח 31 לתצהירו), התובע לא הציג מסמכים מהם ניתן ללמוד על דרישה בכתב שהפנה לנתבע במהלך השנים שחלפו מאז שלטענתו נעשו העסקאות וסוכמו עימו הדברים. עניין זה פועל גם הוא לחובת התובע ולדחיית גרסתו.

הקרבה שהייתה בין התובע לנתבע יכולה להתפרש כלפי כולי עלמא כסוג של שותפות

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 75948-12-20 אלון נ' מירילשווילי ואח'

128. כפי שתואר לעיל, הנתבע אכן שיתף את התובע בעסקיו ואף שילם לו ולבני משפחתו סכומים משמעותיים. כך נהג לדבריו, לא בשל היותו של התובע שותף הזכאי ל-10% מעסקת היהלומים השנייה, אלא לבקשת אביו המנוח ומתוך רצון לסייע לתובע ולבני משפחתו. זאת, בין היתר, בשל התמכרותו לסמים של התובע ובשל קריסת העסק המשפחתי. העברת תשלומים בהיקפים כה גדולים על ידי הנתבע לתובע ובני משפחתו מתיישבת עם היותו איש עסקים עשיר אותו כינה התובע אוליגרך. כפי שהובא לעיל מעדותו, הנתבע דאג שלתובע תהיה מסגרת של תעסוקה יומיומית. התובע הפך לבן לוויה שלו; הגיע למשרדו בהרצליה מידי בוקר; התלווה אליו במשך רוב שעות היום; ישב איתו יחד במשרדו בהרצליה; התלווה אליו לנסיעות ולפגישות וביצע מטלות שונות שהטיל עליו (ראו סעיף 37 לתצהירו).

129. כאמור, התובע טען כי רק הוא והנתבע היו נוכחים בזמן שנכרת ביניהם הסכם השותפות בקשר עם העסקה השנייה. לפיכך, אין בנמצא עדים שיכולים להעיד מה סוכם באותה פגישה ככל שזו התקיימה ולתמוך בגרסתו.

130. העדים הרבים מטעמו של התובע בקשר עם העסקה השנייה מעידים על ההתנהלות שנראתה להם כמו התנהלות של שותפים. ואכן לאור היחסים הקרובים בין התובע לנתבע והיותם מתנהלים יחדיו כשהתובע בן לוויה של הנתבע, כך יכולים הדברים להיראות למתבונן מהצד. אך אין בכך די כדי להגיע למסקנה כי התובע שותף של הנתבע בעסקה השנייה וכי הוא זכאי ל-10% מהרווחים. לא נעלם מעיני כי חלק מהעדים, מעידים כי בהזדמנויות שונות הנתבע אמר להם כי הוא והתובע שותפים כאשר חלקו של התובע בשותפות עומד על 10%. עם זאת בבחינה כוללת של כלל העדויות שחלקן סותרות יחד עם יתר הראיות לא ניתן להגיע למסקנה אליה מבקש התובע להגיע.

131. להלן יפורטו כל העדויות השונות שהובאו על ידי הצדדים ביחס להסכם השותפות בעסקה השנייה.

עדויות של תמי רעייתו של התובע

132. תמי העידה על הקשרים הטובים והקרובים בין בעלה התובע לבין הנתבע ומשפחתו. היא תיארה בתצהירה את העסק המשפחתי שהיה להם בשם ד"ר סנטר – רשת מכונים בתחום הרפואה האסתטית. לדבריה, בזכות העסקים ומעורבותם בקהילה, היא והתובע הצליחו להבטיח רווחה כלכלית ורמת חיים גבוהה למשפחתם. במשך שנים, החזיקו מכונות מפוארות, נסעו לחופשות בחו"ל ואפילו התניידו באמצעות נהגים פרטיים.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 75948-12-20 אלון נ' מירילשווילי ואח'

הם ממנו עבור ילדיהם בתי ספר פרטיים ומוסדות לימוד אקדמיים בארץ ובחו"ל (סעיפים 3-7). אשר לקשר בין התובע לנתבע, העידה כי "לאורך כל הדרך היה ברור לכולם ששבתאי ומיכו הם אחד, וכי הם לא רק חברים טובים וקרובי משפחה, אלא גם שותפים עסקיים. שבתאי ומיכו היו צמודים כל הזמן והיו מדברים בענייני עסקים באופן תדיר ואף היינו צוחקים עליהם שהם נמצאים יותר זמן יחד מאשר איתנו הנשים" (סעיף 28). היא העידה כי גם הזוגות קרי היא ובעלה והנתבע ואשתו לאורה, היו קרובים ונהגו לבלות יחדיו. לדבריה, הם נהגו לנסוע יחד באותו רכב וכך היא נחשפה לשיחות רבות שהתנהלו בין הנתבע לתובע. לגבי העסקה הראשונה, היא העידה כי בעלה התובע סיפר לה על העסקה ב-2009. בתצהירה אין התייחסות לסוגיית תשלום דמי התיווך אשר לטענת התובע, התחייב הנתבע לשלם לו (ראו סעיפים 36-38).

133. בהמשך, בעניין הסכם השותפות, טענה כי לאורך כל הדרך, הנתבע הציג בפניה ובפני בני משפחתה כי הוא והתובע שותפים וציין בפניה כי התובע זכאי לתשלום של 10% מרווחי עסקת היהלומים וכי הוא מחזיק עבור משפחתה ב-8 מיליון דולר בגין עסקה זו (ראו סעיף 48). לדבריה, הנתבע דיבר רבות על העסקה ועל השותפות במהלך השיחות והנסיעות המשותפות וכששיתפה את הנתבע שהתובע נוסע לתקופות ממושכות לרוסיה, הוא השיב לה שזה המחיר שצריך כדי להרוויח מיליונים (סעיף 49). לטענתה, הנתבע ביקש מהנתבע להמתין עם משיכת הכספים המגיעים לו מעסקת היהלומים ולהותירם בתוך העסק לצורך ביצוע עסקאות נוספות והגדלת הפעילות העסקית באופן שיגדיל את הרווחים מהם ייהנו בסופו של דבר. התובע השאיר את הכספים בעסק (סעיפים 52-53).

134. כאמור, גם אשתו של התובע לא נכחה באותה פגישה בה סוכמו הדברים. אשר לעדותה בדבר אמירה של הנתבע כי התובע שותף בשיעור 10%, הדברים בתצהירה נאמרו מבלי לפרט מתי בדיוק הדברים נאמרו.

135. בעדותה בחקירה נגדית, הפנה אותה בא כוח הנתבעים לגזר הדין שניתן על ידי כב' השופטת הדסי- הרמן ביום 30.1.2003 לאחר שתמי ובעלה התובע הורשעו בעבירות על חוק מס ערך מוסף. זאת, על מנת להראות כי מגזר הדין עולה כי באותם הליכים טענו למצב כלכלי קשה וכי תמי והתובע התחמקו מלומר אמת בהליך המשפטי. כך כותבת כב' השופטת בין היתר בגזר הדין: "למרות ניסיונות להתחמק ממתן תשובת אמת בנושא הנסיעות לחו"ל עולה כי 8 נסיעות משותפות היו לנאשמים גם באותן שנים בהן נטען כי הנאשם "הסתלק" והשאיר את הנאשמת עם הילדים ועם החובות הכספיים". ובהמשך: "מטיעוניהם של הנאשמים עצמם עולים אי דיוקים ונראה כי הם מנסים להסתיר מעיני כל חלק גדול מן האמת. הנאשם תולה את כל צרותיו במחלתו, התמכרותו לסם אולם נמצא

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 75948-12-20 אלון נ' מירילשווילי ואח'

- 1 כי העבירות נמשכות כבר מראשית שנת 1994. הסם לא מנע מן הנאשם להתרחב ולהגדיל
2 היקף עסקיו על חשבון אוצר המדינה ולא שמעתי מהנאשמת כי ניסתה לעצור בעדו. בית
3 משפט זה אינו עוסק ב"חקירות יכולת" ובבדיקת תכולת כיסיהם של נאשמים אך הוא
4 אינו יכול להתעלם מטענה בדבר מצב כלכלי קשה ומאידך, לשמוע כיצד הנאשמים מנסים
5 להתחמק מלהעיד אמת בעניין נסיעותיהם הרבות לחו"ל והחזקת כלי רכב הרשומים על
6 שם ילדיהם הצעירים בגילם" (ראו נספח 3 לתצהיר הנתבע בעמודים 33 ו-34). תמי עומתה
7 עם הדברים ודחתה את הטענה לאי אמירת אמת באותו הליך (ראו הפרוטוקול בעמודים
8 14-16).
- 9
- 10 136. בנוסף, הופנתה לגור הדין שניתן במסגרת ההליך הפלילי שנוהל נגדה והודתה
11 שבאותה תקופה המצב הכלכלי היה קשה (ראו עמוד 21 שורות 30-3). היא הופנתה גם
12 לחלק שבו נכתב כי היא ובעלה התובע צברו לחובתם חובות כבדים בסך של כ-4 מיליון ₪
13 (נספח 1 לתצהיר הנתבע עמוד 7) והשיבה כי אם זה רשום, אזי יכול להיות שזה נכון (עמוד
14 22 שורות 9-12).
- 15
- 16 137. במהלך עדותה, נשאלה על הליך פשיטת רגל שנפתח בעניינה. היא לא זכרה הליך
17 כזה אבל השיבה כי קיימה פגישות וערכה אסיפות של ספקים ועובדים והגיעה עם כולם
18 להסדרים (עמוד 25 שורה 31 עד עמוד 26 שורה 16). בהמשך, הציג לה בא כוח הנתבעים
19 דוח של הנאמן לביצוע הסדר נושים (נ/1) על פי הדוח, היו לעדה חובות אישיים בסך של כ-
20 1.5 מיליון ₪. מעיון בנ/1 עולה כי מדובר היה בהליך בקשה להסדר נושים בהתאם לסעיף
21 19 א לפקודת פשיטת הרגל שהוגש על ידה ביום 27.8.2009. הדוח עסק בסיום הליך הסדר
22 הנושים ושחרור הנאמן מתפקידו ואושר ביום 3.1.2012.
- 23
- 24 138. בתצהירה העידה תמי כי לאחר ההליך הפלילי היא הייתה נחושה להמשיך
25 ולהפעיל את ד"ר סנטר ופעלה אף לשפץ את אחד הסניפים של הרשת וכי בהקשר זה הנתבע
26 העביר סך של 1.3 מיליון ₪ לעסק. כשנשאלה האם אותו סכום שהעביר הנתבע נועד לפרוע
27 את החובות לנושים של העסק השיבה בשלילה ועמדה על כך שזה שימש לשיפוץ הסניף.
28 בעקבות תשובתה היא הופנתה לתצהיר של בנה יוסי (שהוזכר לעיל נ/5) ובו הצהיר כי הסך
29 של 1.3 מיליון ₪ שימש בעיקר לצורך הוצאתו לפועל של הסדר הנושים שלה. היא השיבה
30 כי היא אינה מכירה את המסמך; כי לא התקבל פעמיים הסך של 1.3 מיליון ₪ אלא פעם
31 אחת בלבד; כי היא אינה יודעת מה בנה יוסי הצהיר; כי היא לא מעורבת בעסקים של יוסי
32 ועם זאת אישרה שקיבלה את הכסף מאת הנתבע (עמוד 27 שורה 29 עד עמוד 30 שורה 6).
33 בהמשך, נשאלה לגבי נ/5 בו הצהיר יוסי כי לקח הלוואה אישית מאת הנתבעת בסך של 1

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 75948-12-20 אלון נ' מירילשווילי ואח'

1 מיליון ₪ לכיסוי חובותיה של אימו והשיבה כי היא אינה יודעת מה עשה יוסי עם הנתבע
2 וכי היא אינה זוכרת אם קיבלה את הסכום (עמוד 30 שורות 23-8). בהמשך היא חזרה
3 וטענה כי בכסף שקיבלה מהנתבע היא פתחה את הסניף מחדש וכי רק בשל בקשתו של
4 הנתבע היא סגרה את העסק לא בגלל שמדובר היה בעסק כושל וכי מדובר היה בעסק
5 מוצלח (עמוד 33 שורה 30 עד עמוד 34 שורות 29).

6

7 139. עוד נשאלה על האמור בתצהירה כיצד היא יודעת שבעלה התובע שותף בשיעור
8 10% והשיבה כי כך אמר לה התובע וגם הנתבע שאמר לה שהוא מחזיק אצלו 8 מיליון דולר
9 של התובע. לדבריה, את זה אמר לה כל הזמן "בבוקר, בערב, בצהריים מאז שהנתבע
10 השתחרר מהכלא עד שהוא הסתכסך עם שבתאי ב- 2012, כל יום. כל יום היינו נפגשים.
11 כל יום. יום יום. אין, לא היה יום" (עמוד 35 שורות 29 עד עמוד 36 שורה 9). גם בהמשך
12 העידה כי ידעה על השותפות מהתובע ומהנתבע (עמוד 37 שורות 10-8). לדבריה, היא לא
13 ראתה מסמכים כלשהם שנוגעים לעסקה (עמוד 37 שורות 16-11). היא נשאלה האם התובע
14 זכאי לקבל 8 מיליון דולר והשיבה "אני לא יודעת כמה, אבל הוא היה צריך לקבל כמה
15 מיליונים". היא הופנתה לכך שהעידה בתצהיר כי שמעה את התובע והנתבע מדברים על
16 העסקה בנסיעות המשותפות שבהם השתתפה גם אשתו של הנתבע והשיבה בחיוב וכי "כל
17 יום היינו ביחד" (עמוד 39 שורות 16-9). כפי שיפורט בהמשך, עדותה עמדה בסתירה
18 לעדותה של לאורה אשתו של הנתבע.

19

20 140. מכל האמור, יש קושי לסמוך על עדותה של תמי לצורך קבלת התביעה. מדובר
21 באשתו של התובע לה יש אינטרס ממשי בתוצאות ההליך כאן. סכומים שאותם יקבל
22 התובע ישמשו גם אותה. יש לזכור שהנתבעים גם מנהלים הליך תביעה כספי נגד בנה
23 בסכום מעל 10 מיליון ₪ (ת"א 56769-09-22). לכך יש להוסיף כי בגזר הדין מ-2003 נקבע
24 כי העדה התחמקה מלומר אמת וכי חרף טענותיהם למצב כלכלי קשה, היא ובעלה שמרו
25 על רמת חיים גבוהה. זאת, למעשה, על חשבון הציבור בכך שהפרו את החוק. גרסתה של
26 העדה בדבר מצבם הכלכלי הטוב עומד גם בניגוד לנתוני החוב של העסק המשפחתי שעמד
27 על כ-4 מיליון ₪ כאמור בגזר הדין מ-2009 ולאמור בדוח הנאמן להסדר הנושים ממנו ניתן
28 ללמוד על החובות הכספיים הרבים שהיו לה באופן אישי. חרף האמור בתצהיר שהגיש בנה
29 (נ/5) לפיו הסכים שהועבר לה מהנתבע שימש בעיקר למימון הסדר הנושים, עמדה על דעתה
30 כי הסכום שימש לפתיחת הסניף החדש. אמירתה בחקירתה הנגדית כי לא ידעה על
31 התצהיר (נ/5) ועל האמור בו שעה שזה ניתן לטובתה ולסילוק חובותיה האישיים, נראית
32 תמוהה בלשון המעטה. לכך יש להוסיף כי גרסתה לגבי הדברים ששמעה בנוכחותה של
33 ליאורה נסתרה בעדותה של לאורה (על כך יורחב בהמשך).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 75948-12-20 אלון נ' מירילשווילי ואח'

עדותו של יוסי בנו של התובע

1

2

3

141. במועדים הרלוונטיים לתביעה יוסי היה סטודנט צעיר למשפטים בגיל 26. כאמור

לעיל, יוסי לא היה נוכח במי מהפגישות בהן לטענת התובע נקבעה זכאותו לדמי תיווך בסך

של 2.5 מיליון דולר בגין העסקה הראשונה ולהיותו שותף עם התובע בעסקת היהלומים

בשיעור 10% בגין העסקה השנייה. גם הוא כמו אמו העיד על הקשרים הקרובים שהיו בין

התובע לנתבע שהינם כאמור בני דודים.

9

142. כיום, מצוי יוסי בסכסוך במסגרתו הוגשה נגדו על ידי הנתבעים תביעה כספית

לתשלום סך של 10,428,400 ₪ (ת"א 56769-09-22). זאת, לטענת הנתבעים, בגלל שגב

מהנתבעת יהלומים בשווי מיליוני דולרים. ההליך מתנהל וטרם התקיים בו שלב הוכחות.

יש לציין כי בכתב ההגנה בתיק כאן טענו הנתבעים כי התביעה דן מהווה ניסיון נפסד של

התובע ליצור משקל נגד לתביעה שהייתה צפויה להיות מוגשת נגד בנו יוסי. זאת, לאחר

שלא פעל בהתאם להסכם הפשרה שנחתם לאחר שהוגשה נגדו תביעה למוסד לבוררות של

הבורסה ליהלומים. בנסיבות אלה, יש לבחון את עדותו של יוסי בזהירות.

17

143. אשר לעסקת היהלומים, הוא העיד כי התוודע אליה מיד בסמוך לאחר שנכרתה

וכי אביו סיפר לו שבצלאל פנה אליו דרך אחיו בוריס וסיפר לו על עסקת יהלומים מעולה

שיכולה להוביל לתמורה נאה. למעשה, מאופן תיאור הדברים בתצהירו ניתן להבין כי על

כל השתלשלות העניינים בגין העסקה הראשונה אין לו ידיעה ממקור ראשון כמי שהיה

נוכח בפגישה או בשיחות שהתקיימו בזמן אמת.

23

144. מעדותו בתצהיר עולה כי הפעם הראשונה שבה היה מעורב באירועים הייתה

באותו יום שבו נסגרה העסקה השנייה. לדבריו, באותו יום התקשרו אליו התובע והנתבע

יחדיו וביקשו ממנו להגיע למשרדים שלהם בהרצליה. הוא העיד כדלקמן:

27

56. "כשהגעתי, היו בחדר שבתאי, מיכו, בצלאל, תומאס ואחיו טימור חיננאשווילי.

כשנכנסתי לחדר אמרו לי מיכו ושבתאי "בוא תכיר את השותפים החדשים שלנו", הציגו

לי את האנשים שבחדר ואמרו לי שהם סגרו עסקת יהלומים.

57. בכל אותה עת היה ברור לכל הנוכחים בחדר כי שבתאי ומיכו הם שותפים, מתנהלים

ביחד וגם מקבלים החלטות יחד.

32

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 75948-12-20 אלון נ' מירילשווילי ואח'

58. שבתאי ומיכו עדכנו אותי בדיעבד שהם החליטו לבצע בעצמם את ליטוש ומכירת
היהלומים, כאשר סוכם ששבתאי יהיה האחראי על הצד התפעולי ואילו מיכו יהיה, כפי
שבדרך כלל, הצד המממן. בתמורה למאמציו של שבתאי, סוכם כי הוא יהיה זכאי
לתשלום של 10% מרווחי העסקה השנייה, בנוסף ל-5% שהוא היה אמור לקבל בגין
העסקה הראשונה.

59. גם מיכו חזר באוזניי לא פעם על כך שאבא שלי זכאי לקבל 10% מהעסקה השנייה.
הדבר היה בבחינת עובדה מוגמרת וידועה, ומיכו אף שכנע את הוריי לסגור את ד"ר סנטר
בטענה כי מדובר בכסף קטן לעומת מה שהוא ושבתאי מרוויחים ועתידיים להרוויח
בעסקת היהלומים וחשוב שלא יהיו "רעשי רקע" והפרעות".

145. יוסי בתצהירו שהובא לעיל מעיד כי על זכאות התובע לקבלת 10% מהעסקה
השנייה למד רק בדיעבד, לאחר שהתובע והנתבע עדכנו אותו בכך. יוסי לא פירט בעדותו
בתצהיר מתי נאמר לו על ידי הנתבע כי התובע שותף בעסקה בשיעור של 10%.

146. זאת ועוד, בתצהירו העיד יוסי על הוצאתה לפועל של עסקת היהלומים. לדבריו,
בסמוך לאחר הפגישה בה נסגרה העסקה השנייה, אביו התקשר אליו וביקש שיגיע
למשרדים שלהם. כשהגיע, הסביר לו יחד עם הנתבע כי הם עומדים להקים חברה ייעודית
שתירשם בישראל, היא הנתבעת. הם ביקשו כי יהיה העיניים שלהם. הם החליטו למנותו
כמנכ"ל. הוא הבין שהם לא רצו ששם ייקשר לעסק בגלל בעיות בדיווחי מס שהיו לעסק
ד"ר סנטר שהיה רשום גם על שמו של התובע ובגלל עניינים מיסויים של הנתבע. לדבריו,
היה ברור כי הרישום הוא למראית עין בלבד וכי בפועל, הנתבע והתובע הם שיקבלו את
ההחלטות בנוגע לעסק (סעיפים 60-62).

147. בעדותו בחקירה נגדית (בפרוטוקול חקירתו מיום 2.7.2025 עמוד 75 נרשם
בתחילת עדותו בטעות כי מדובר בעדותו של אשר נחיאסי) נשאל יוסי על ההבדלים בין
הגרסה שהועלתה בתצהירו לבין הגרסה שהוצגה בכתב ההגנה שהגיש בהליך בו נתבע על
ידי הנתבעים. באותו כתב ההגנה, אביו התובע לא הוזכר כמי שהחליט להקים את הנתבעת
וכמי שהחליט למנותו כמנכ"ל. עוד הופנה לכך שבאותו כתב ההגנה טען כי הנתבע היה מי
שקיבל את כל ההחלטות בחברה ומי שנתן הוראות לעובדים וכיו"ב. כשנשאל מדוע
הדברים מתוארים באופן שונה מהאמור בתצהירו בתיק דנן, השיב כי הדברים נאמרו על
ידו לעורך הדין המייצג ולא ידוע לו מדוע הדברים לא נכתבו (ראו עמוד 84 שורה 3 עד עמוד
85 שורה 16 וכן ראו את כתב ההגנה בתיק האחר סעיפים 48-51 - נ/3).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 75948-12-20 אלון נ' מירילשווילי ואח'

- 1
- 2 148. יש לציין כי יוסי העיד בתצהירו (סעיף 63) כי החזיק במניות בנאמנות עבור הנתבע
- 3 בלבד. אם מדובר בחברה שהקמתה נעשתה על ידי התובע והנתבע לצורך הוצאתה לפועל
- 4 של העסקה השנייה, אזי מצופה היה כי התובע יהיה הגם הוא בעל מניות בשיעור חלקו- 10%
- 5 וכי יוסי יחזיק בנאמנות גם את המניות המהוות את חלקו של אביו בשותפות. בתשובה
- 6 לשאלת בא כוח הנתבעים מדוע הנאמנות היא רק עבור הנתבע, השיב שהדבר נעשה מאחר
- 7 שהתובע בדיוק סיים פרשה עם מע"מ והנתבע עשה הסדר של תושב חוזר וכי הדבר עלול
- 8 לפגוע בו. כאשר הקשה בא כוח הנתבעים כי אינו מצליח להבין מדוע הנאמנות רק לנתבע,
- 9 השיב: **"זה מה שהם החליטו"** (ראו עמוד 86 שורות 9-36).
- 10
- 11 149. יש לציין בנוסף, כי התובע בתצהירו העיד שהציע שהחברה, קרי הנתבעת, תירשם
- 12 על שם שניהם. לדבריו, הנתבע אמר לו כי הוא מעוניין לרשום את החברה על שם בנו יוסי
- 13 ושלא תהיה רשומה על שם אחד מהם בשל החשש שלו מהרשויות – הן לאור ההליכים
- 14 שהתנהלו באותה עת בעניין דיווחי המע"מ של ד"ר סנטר והן בשל הסדר תושב חוזר
- 15 שהנתבע פעל לקבל מרשויות המס. התובע סמך על הנתבע והסכים להצעתו (סעיף 94).
- 16 בסמוך לאחר מכן, יוסי חתם על מסמכים בהם צוין כי הוא מחזיק במניות הנתבעת
- 17 בנאמנות עבור הנתבע וכי הוא מתחייב להתפטר מתפקידו ולהעביר את מניותיו לנתבעים
- 18 דרישתו הראשונה. למיטב ידיעתו של התובע, החזקת המניות בנאמנות לא דווחה בשום
- 19 מקום (סעיף 95). מאחר שהנאמנות לא דווחה אזי מקל וחומר היה מצופה כי יוסי יחזיק
- 20 גם עבורו בנאמנות את חלקו במניות החברה. כאמור, הדבר לא נעשה מבלי שהתקבלה
- 21 תשובה מניחה את הדעת לכך.
- 22
- 23 150. יוסי נשאל לגבי מקור ידיעתו בדבר הסכם השותפות והשיב כי ידע על כך מאביו
- 24 התובע וכי הנתבע אמר לו עשרות פעמים (עמוד 95 שורות 1-3). הוא גם העיד כי הנתבע
- 25 הציג את אביו התובע כשותף שלו, כי בזכות הסיוע שהתובע הגיש לנתבע שהיה בכלא,
- 26 הנתבע נישק אותו ואמר בפני המשפחה כי הוא חב לתובע את החיים, כי הם יתחילו עסקים
- 27 בישראל, כי התובע יהיה צמוד אליו 24/7, כי הם הולכים לכבוש את המדינה ולהפוך את
- 28 התובע למספר אחד (עמוד 95 שורות 23-34).
- 29
- 30 151. אשר לשכר ששולם ליוסי במסגרת עבודתו כמנהלה של הנתבעת, יוסי נשאל על
- 31 הגידול במשכורתו והעמדתה על סך של 100,000 ₪ והשיב: **"היה תשלום שאמא שלי**
- 32 **הייתה צריכה לשלם למע"מ. ואבא שלי ומיכו ישבו ומיכו אמר לו 'תקשיב אם אתה תשלם**
- 33 **את זה one shot וואט הם ידעו שיש לך כסף הם ישבו לך פה. יוסי הוא דירקטור בחברה,**
- 34 **זו גם הוצאה מוכרת זה גם מה שרואה החשבון אמר, אנחנו נעלה לו את המשכורת והוא**

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 75948-12-20 אלון נ' מירילשווילי ואח'

- 1 ישלם, וככה לא יציקו לכם יותר" (עמוד 109 שורות 27-31). דבריו אלה תומכים בגרסתו
2 של הנתבע בדבר הסיוע שהגיש למשפחתו של התובע.
3
4 152. בהמשך, כשנשאל האם זו הייתה דרכו של הנתבע לסייע למשפחה, השיב כי בעצם
5 מדובר בכספים שהיו מגיעים לאביו במסגרת ההתחשבנות שלו עם הנתבע וכנגד הרווחים
6 של אביו התובע (ראו עמוד 110 שורות 32-34 וכן עמוד 111 שורות 23-26).
7
8 153. במסגרת חקירתו הנגדית, הוצג ליוסי התצהיר עליו חתם (נ/5) אשר אליו צורף
9 נספח - מסמך בו פורטו 3 סכומים בסך כולל של 1,300,000 ₪ שהועברו על ידי קיטאים
10 לחברה יוסי מדיקל סנטר בע"מ. המכתב הופנה אליו. בתשובתו, אישר כי את הנספח שצורף
11 לתצהיר הוא מכיר וזוכר (עמוד 112 שורות 17-18). לגבי התצהיר, השיב שהוא לא יודע
12 לומר אם המסמך אותנטי. עם זאת, אישר כי חתימתו מופיעה על התצהיר. לאחר עיון בו,
13 נשאל אם הוא מכיר אותו והשיב כי הוא לא בטוח: "יכול להיות שכן יכול להיות שלא, אני
14 ממש לא רוצה להגיד משהו שאני לא בטוח. אבל בדף השני (הנספח) אני מסכים לחלוטין.
15 אני גם זוכר את זה" (עמוד 113 שורות 13-23). יש לציין כי בדיון טען בא כוח הנתבעים כי
16 מדובר במסמך שגולה על ידם בהליך גילוי המסמכים וכי לא הועלתה טענה בעניין
17 האותנטיות של אותו מסמך עד הדיון. בהמשך, יוסי נשאל על אותו מסמך פעם אחר פעם.
18 למעט אמירות כי המסמך לא מובן לו או כי הוא לא יודע מדוע נערך ב-2013, לא מצאתי כי
19 מדובר במסמך שאינו אותנטי. זאת, במיוחד לאחר שהעד אישר כי חתימתו מופיעה על
20 המסמך, כי החברה יוסי מדיקל סנטר קיבלה את הכספים וכי הנספח המפרט את העברת
21 הכספים מוכר לו והוא מאשרו (עמודים 114-120).
22
23 154. לסיכום, נוכח ההליכים המשפטיים המתנהלים בין הנתבעים לבין יוסי במסגרתם
24 הוא נתבע כאמור לשלם לנתבעים סך של מעל 10 מיליון ש"ח ולנוכח הקרבה שיש לו לתובע
25 והאינטרס שיש לו בקבלת התביעה, קיים קושי להסתמך על עדותו כהוכחה לטענת התובע
26 בדבר היותו שותף בעסקת היהלומים השנייה כנטען. לקושי זה יש להוסיף את ההבדלים
27 המהותיים בין הגרסה שפורטה בכתב ההגנה שהגיש בהליך האחר לפיו הנתבע הוא שניהל
28 את הנתבעת וקיבל את ההחלטות בה לעומת האמור בתצהיר בו נטען כי אביו והנתבע הם
29 שניהלו יחדיו את הנתבעת וקיבלו את ההחלטות בה ונוכח כך שהחזקת המניות על ידו
30 בנאמנות בוצעה אך ורק עבור הנתבע ולא גם עבור אביו בהתאם לשיעור חלקו כנטען.
31 דברים אלה מתיישבים יותר עם גרסת הנתבע. לכך יש להוסיף כי עדותו חיזקה את גרסת
32 הנתבע כי סייע לתובע ובני משפחתו על ידי העברת כספים.
33
34

עדויות של בצלאל קריכלי

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 75948-12-20 אלון נ' מירילשווילי ואח'

1
2 155. בתצהירו, העיד בצלאל כי בהתאם לשינוי המתווה, הנתבע יהפוך לבעלים של מלוא
3 היהלומים בתמורה לסכום ששילם ובתוספת סכום נוסף של כ- 20 מיליון דולר שישולמו
4 להם כדמי ייזום (סעיף 18). בנוסף, העיד כי במתווה החדש הנתבע והתובע היו מעורבים
5 באופן אישי בכל שלבי העסקה (סעיף 22). לדבריו, למרות שהוא עצמו כבר לא היה שותף
6 בעסקה לאחר שהנתבע רכש את היהלומים, הוא נשאר לעבוד ולסייע לנתבע ולתובע
7 בהוצאת העסקה לפועל תמורת עמלה של אחוז וחצי שהנתבע שילם לו (ראו סעיפים 23,
8 25). הוא העיד כי במסגרת עבודתו בהוצאתה לפועל של העסקה הוא ידע וגם הנתבע אמר
9 לו במפורש כי התובע שותף עמו בעסקת היהלומים וזכאי לאחוזים מהרווחים ממנה. זאת,
10 בנוסף לעמלה הראשונית לה היה זכאי ביחד עם בוריס (סעיף 26). הוא גם כתב בתצהירו
11 כי בכל פעם שהגיע לישראל הוא נפגש עם התובע והנתבע. בהזדמנויות רבות הנתבע אמר
12 לו כי התובע שותף שלו (סעיף 27). לדבריו, באחת הפגישות התובע אמר לנתבע כי הוא
13 מעוניין למשוך כספים מעסקת היהלומים כדי לקנות לו וליוסי נכסים והנתבע המליץ לו
14 לא לעשות כן (סעיף 28). הוא הוסיף כי הנתבע שיתף את התובע בפרויקטים נוספים והזכיר
15 עסקה של קזינו ברומניה בשנת 2011 שבה התובע היה שותף.

16
17 156. כאמור לעיל, הנתבע אכן שיתף את התובע בפעילות העסקית ואף העביר לו ולבני
18 משפחתו סכומים רבים כפי שפורט בהרחבה לעיל. אלא שלדבריו, עשה זאת מתוך רצון
19 לסייע לתובע ולבני משפחתו בעקבות התמכרותו לסמים ולאור הקריסה הכלכלית של
20 העסק המשפחתי. המתבונן מהצד בהחלט יכול היה להתרשם מדרך ההתנהלות של התובע,
21 טיב הקשרים ביניהם, הפעולות שנעשו על ידי התובע וכיוב' כי מדובר בסוג של שותפים. גם
22 אמירה של הנתבע כי התובע הוא שותף שלו, היא עצמה אינה מלמדת על מהותה ותוכנה
23 של השותפות והיותו שותף בשיעור של 10% מהרווחים בעסקה השנייה והיותו זכאי
24 לתשלומים נוספים מעבר לאלה שקיבל. הטענה שהתובע היה שותף בעסקת הקזינו
25 ברומניה, גם היא אינה מוכיחה כי היה שותף בעסקה השנייה.

26
27 157. בחקירתו הנגדית הופנה בצלאל לתמליל שיחה שהוקלטה על ידי התובע וממנה
28 עלה כי אינו יודע מהם פרטי השותפות שבין התובע לנתבע. להלן הדברים:

29
30 "עו"ד ויסמן: אז נשארתי עד הסוף עם מיכו עכשיו הוא ממשיך "עכשיו את הסיכום שלי
31 עם מיכאל מה היה אתה לא יודע אבל אתה יודע שאני" ואז אתה אומר לו "אני לא יודע"
32 נכון?

33 העד, מר קריכלי: נו.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 75948-12-20 אלון נ' מירילשווילי ואח'

עו"ד ויסמן: אז אני אומר לך שבאותה שיחה אני רואה שאתה אומר לשבתאי שאתה לא יודע מה הסיכום שלו עם מיכו.

העד, מר קריכלי: כמה אחוזים בטח שאני לא יודע אני רק ידעתי שהוא שותף זה הכל כמה אחוזים הוא לא מחויב להגיד לי כמה הוא שותף אחוז 5% 10% אין לי מושג.

עו"ד ויסמן: אנחנו ממשיכים בעמוד הבא ממשיכים לדבר על זה אתה אומר לו בתחילת העמוס(ד) "אני לא יודע באיזה צורה עבדת אני יודע דבר אחד שאתה ובוריס הייתם צריכים לקבל סכום מסוים 10%" אז אני לא מבין אתה כן יודע או שאתה לא יודע?

העד, מר קריכלי: עוד הפעם 10% (בגין העסקה הראשונה הערת הח"מ) אני סגרתי אז אני יודע שהם אמורים לקבל סליחה על השותפות שלהם (העסקה השנייה – הערת הח"מ) אני לא יודע כמה אחוזים הם סגרו מאיפה אני אמור לדעת אני רק ידעתי שהוא שותף אחוז, שתיים, 5, אין לי מושג.

עו"ד ויסמן: אז אם אני מבין נכון אתה עושה פה אבחנה בין שני דברים יש את מה שאתה סגרת 10% ואתה אומר אני לא יודע איזה עוד הסכמים היו לו עם, העד, מר קריכלי: לא לא איזה הסכמים ידעתי שהוא שותף כמה אני לא יודע". (ראו עמוד 29 שורות 20-37).

158. לסיכום, גם מעדותו של בצלאל לא ניתן להגיע לתוצאה לפיה התובע הוא שותף של הנתבע בעסקת היהלומים השנייה בשיעור של 10% כנטען. העד יכול להעיד על שיתוף הפעולה ופעילותו של התובע, שהנתבע אינו מכחיש את עצם קיומה. לפיכך, אין ללמד מעדותו בדבר זכאותו של התובע לתשלומים נוספים מעבר למה שקיבל.

עדותה של גב' יוליה פריצקר

159. בבקשה לזימון עדים שהוגשה ביום 16.9.2024 ביקש התובע לזמן את גב' פריצקר כעדה מטעמו שלא באמצעות תצהיר. התובע נימק, בין היתר, את בקשתו בכך שבהיותה עובדת הנתבעת, גב' פריצקר מכירה את טיב היחסים שבינו לבין הנתבע בתקופה הרלוונטית ואת חלקו ומעורבותו של התובע בעניינים אלה ובעסקאות היהלומים בפרט. בדיון שהתקיים ביום 2.12.2024 נשאל התובע מדוע הוא מבקש לזמן את העדה יוליה פריצקר לעדות והשיב: "היא לא הייתה בפגישות, היא ידעה הכל כי היא עובדת ומנהלת את כל הכספים" (עמוד 19 שורות 32-31). כאמור, בהתאם להסכמת הצדדים הוגש תצהיר של גב' פריצקר מטעם הנתבעים. בעדותה בתצהיר העידה כי היא לא מכירה את מעורבותו של התובע בעסקת היהלומים וכי היא לא יודעת האם שבתאי היה שותף של מיכאל כפי שהוא טוען (סעיף 7). מחקירתה הנגדית לא ניתן היה ללמוד אחרת.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 75948-12-20 אלון נ' מירילשווילי ואח'

עדותה של גב' לאורה מירילשווילי, אשתו של הנתבע

160. בבקשה לזימון עדים שהגיש התובע ביום 16.9.2024 ביקש לזמן גם את רעייתו של הנתבע. לדבריו, העדה הייתה ביחסים קרובים עמו ועם רעייתו ונכחה בשיחות רבות שהתקיימו בינו לבין הנתבע בענייניהם העסקיים. לטענתו, גב' מירילשווילי יודעת ומכירה היטב את מהות היחסים והיא עצמה "דחפה" לכך שעסקת היהלומים תיסגר. בדיון שהתקיים ביום 2.12.2024 נשאל התובע האם גב' מירילשווילי נכחה בפגישות שהתקיימו בין התובע לנתבע ובהן הגיעו להסכמות נושא התביעה והשיב בשלילה (עמוד 19 שורות 17-19).

161. בתצהיר קצר בין 4 סעיפים, העידה גב' מירילשווילי כי היא כלל אינה מעורבת בעסקי הנתבע וכי הוא לא דן איתה בענייני עסקיו. היא הופתעה מזימונה לעדות שכן מעולם לא הייתה מעורבת בעסקיו של הנתבע ובדיונים בקשר אליהם ולכן אינה יכולה לסייע בבירור המחלוקת. היא העידה כי עורכי הדין של הנתבע עדכנו אותה כי תמי טענה בתצהירה, כי כאשר יצאו יחד לבילויים משותפים ונסעו באותו רכב, תמי נחשפה לשיחות בין הנתבע לבין התובע בקשר למה שהיא מכנה "העסקים המשותפים שלהם". לדבריה: "עדות זו של תמי אינה אמת. היו מקרים שבהם נסענו ביחד לאירועים חברתיים, אך מיכאל אינו נוהג לדון בענייני העסקיים בזמן שהוא נמצא בחברתי ובחברת אנשים אחרים. לא זכורה לי שום שיחה שנגעה לעסקים, ובפרט לא שיחה שבה נאמר ששבתאי הוא שותף של מיכאל בעסקים כלשהם" (סעיף 4). בחקירתה חזרה על כך שהיא לא מתערבת בעסקי בעלה וכי היא לא משתתפת בפגישות עסקיות (עמוד 8 שורות 1-10). היא נשאלה על טענתה של אשתו של התובע כי בנסיעות המשותפות התובע והנתבע דיברו על העסקים ביניהם וחזרה למעשה על עדותה בתצהירה (עמוד 9 שורות 27-35). לא ניתן היה ללמוד מעדותה את מה שביקש התובע להוכיח באמצעותה.

עדוּתו של אשר נחיאסי

162. אשר נחיאסי, הגמולוג שזומן לעדות מטעם התובע, לא הגיש תצהיר ונחקר בחקירה ראשית על ידי בא כוח התובע. יש לציין כי בדיון שהתקיים ביום 2.12.2024 נשאל התובע לגבי מעורבותו של מר נחיאסי וידיעתו לגבי זכאותו לתשלום. הוא השיב כי הוא לא השתתף בפגישות בהן סוכם הדברים. לגבי השינוי במתווה, השיב כי אשר ידע על הדברים ממנו (עמוד 19 שורות 15-16).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 75948-12-20 אלון נ' מירילשווילי ואח'

163. אשר העיד כי נסע עם התובע לרוסיה. לדבריו, הוא היה בעל המקצוע וזה שהיה מחליט בנסיעות לרוסיה מה לקנות (פרוטוקול מיום 2.7.2025 עמוד 3 שורות 26-28). הוא העיד כי בנסיעות אלה התובע ליווה אותו. כשנשאל מה תפקידו של התובע, השיב כי הבין שהוא עובד עם הנתבע (עמוד 3 שורות 33-36). כשנשאל באיזה אופן התובע עובד עם הנתבע, השיב כי אין לו מושג (עמוד 3 שורה 39 עד עמוד 40 שורה 1). הוא עומת עם שיחה שניהל עם יוסי, בנו של התובע, בה אמר כי הבין שגם התובע היה שותף. הוא השיב כי לא ידע שהשיחה הוקלטה וכי היה צריך לדעת מכך שהוא מוקלט (עמוד 5 שורות 38-39). יש לציין כי מקטע תמליל השיחה אליו הופנה העד (נספח 27 לתצהיר התובע בעמוד 278) לא ניתן ללמוד על ידיעה ממקור ראשון שהתובע היה שותף של הנתבע. במהלך השיחה, נחיאסי עצמו העיד כי הוא עצמו היה שותף, כאשר לא זכר את שיעור חלקו בשותפות – 25% או 50% (עמוד 277 שורות 18-25). כשהתובע שאל מי היה שותף, השיב לו כי ידע שהתובע היה שותף וכי התובע אמר לו שהוא שותף (עמוד 277 שורה 26 עד עמוד 278 שורה 3). בהמשך, בתשובה לשאלה של יוסי השיב: "אני הבנתי שגם אבא היה שותף" (עמוד 278 שורות 21-22). מעדותו לא ניתן היה להגיע למסקנה כי התובע אכן היה שותף לעסקת היהלומים במסגרתה היה זכאי לקבלת 10% מרווחיה.

164. יש לציין כי התובע טען כי אשר שהסכים להעיד קיבל "רגליים קרות" בשל חששו מהנתבע ולכן הרבה לא לזכור פרטים רבים. בעדותו נשאל אשר האם הוא חושש להעיד והשיב בשלילה (עמוד 3 שורה 1). לדבריו, הוא עבר כ-4 חודשים לפני כן אירוע מוחי-שבץ ומכאן למעשה בעיית הזיכרון (ראו עמוד 6 שורות 30-37).

עדוּתה של בתו של התובע ענת אלון-בק

165. התובע צירף תצהיר של בתו הבכורה, פרופסור ענת אלון-בק. היא העידה על הרווחה הכלכלית ורמת החיים הגבוהה בה היא ואחיה גדלו. גם היא העידה בתצהירה על היחסים הקרובים שהיו בין אביה לבין הנתבע. לדבריה, הנתבע ואביה קיימו פעילות עסקית משותפת ואביה הפך להיות יד ימינו של הנתבע. לדבריה, אמנם ב-2006 היא עברה להתגורר בארצות הברית בשל לימודיה ושם היא מתגוררת מאז, אולם הייתה מגיעה לארץ לביקורים תכופים וממושכים במסגרתם נפגשה עם אביה והנתבע. כמו כן העידה כי היא משוחחת עם הוריה ואחיה על בסיס יומיומי. לדבריה, ידעה מהמצגים מצד הנתבע כי הנתבע ואביה שותפים עסקיים וקרובים כמו אחים (סעיף 26). לגבי עסקת היהלומים נושא התביעה, העידה כי במהלך 2009, אביה ואמה התקשרו אליה בהתרגשות וסיפרו שאביה סגר עסקה של פעם בחיים בתחום היהלומים. אביה סיפר לה כי הוא אמור לקבל דמי תיווך. היא לא ציינה בתצהירה ממי הוא

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 75948-12-20 אלון נ' מירילשווילי ואח'

1 היה אמור לקבל את דמי התיווך וכמה (ראו סעיפים 27-28). בהמשך, אמרה כי לאחר שהעסקה
2 לא צלחה והיהלומים לא נמכרו, הוחלט על שינוי מבנה העסקה וכי אביה היה אמור לקבל 10%.
3 היא לא ציינה בתצהירה מניין לה המידע הזה אותו כללה בתצהירה. כאמור, בתו של התובע
4 לא השתתפה בפגישה ולכן כל עדותה בעניין זה מבוססת על עדות שמועה ממה שסיפרו לה.
5
6 166. בחקירתה הנגדית העידה כי על העסקאות ידעה גם מאביה וגם מהנתבע. לדבריה, הנתבע
7 אמר לה שהוא ואביה שותפים (עמוד 47 שורות 30-32). כשנשאלה על הקשיים הכלכליים
8 אליהם העסק המשפחתי נקלע, השיבה כי היו עליות וירידות וכי יכול להיות שהעסק נקלע
9 לקשיים (עמוד 49 שורות 1-20). אשר להליך של הסדר הנושים של אמה, השיבה כי אכן ב-2009
10 היה הליך נגד אמה והיא לא זוכרת מה נפסק ואיך זה הסתיים (עמוד 50 שורות 1-2). היא
11 נשאלה לגבי עדותה בדבר חיים ברווחה כלכלית וברמה גבוהה למרות מינוי הנאמן להסדר
12 הנושים של אמה. בא כוח הנתבעים הפנה אותה לדוח הנאמן ושאל אם החובות של אמה היו
13 מוכרים לה. היא השיבה: "אני לא קשורה לזה, לא. לא הכרתי" (עמוד 52 שורות 24-35).
14
15 167. כשנשאלה על העזרה הכספית שהוענקה על ידי הנתבע בסך של 1.3 מיליון ₪, השיבה כי
16 אינה מכירה את זה (עמוד 57 שורות 1-10). לדבריה, הנתבע אמר פעמים רבות כי אביה התובע
17 שותף שלו (עמוד 59 שורות 16-27). לדבריה, לאביה ולנתבע היו הרבה עסקים יחד "הרבה
18 עסקים שונים" (עמוד 60 שורה 3). כשנשאלה האם ראתה אי פעם מסמך כלשהו שאינו הסכם
19 כמו אימייל, מכתב, תרשומת, פרוטוקול או החלטה ממנו ניתן ללמוד על הסכם שותפות בעסקה
20 בין התובע לבין הנתבע השיבה בשלילה (עמוד 61 שורה 37 עד עמוד 62 שורה 4). היא העידה כי
21 התחננה לאביה כי ידאג להסכם בכתב עם הנתבע וזה השיב כי עם הנתבע הדבר לא אפשרי
22 (עמוד 60 שורות 30-35, עמוד 61 שורה 23). כשנשאלה האם ידעה כי אביה קיבל מאות אלפי ₪
23 בגין הנסיעות שביצע לרוסיה ב-2011, השיבה כי ידעה רק ששילמו לאביה עבור כרטיסי טיסה
24 בביזנס ולא מעבר לכך (עמוד 63 שורה 1-15).
25
26 168. מעדותה עלה כי חרף טענתה כי הגיעה לביקורים תכופים וניהלה שיחות טלפון יומיומיות
27 היא לא ידעה דברים מהותיים. כאמור, יחסי הקרבה והעובדה שהנתבע שיתף את התובע
28 בעסקיו השונים, שילם לו סכומי כסף נכבדים אינם מהווים הוכחה כי התובע אכן היה שותף
29 בעסקה השנייה כנטען על ידו. בנסיבות בהן התחננה כטענתה כי אביה ידאג להסכם בכתב,
30 היה מצופה כי התובע ידאג לתעד את הדברים בזמן אמת, אם בדרך של הקלטת הנתבע, רישום
31 מזכר, משלוח מייל או כל מסמך כתוב אחר שיוכל בעזרתו לתמוך בטענתו. הדבר לא נעשה.
32
33
34

עדותו של ראובן אלאשווילי

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 75948-12-20 אלון נ' מירילשווילי ואח'

169. ראובן אלאשווילי העיד בתצהירו על הקשר הקרוב בין התובע לנתבע. לדבריו, התובע והנתבע היו מעורבים בעסקים ובשנת 1995 פתחו וניהלו מספר בתי הימורים בערים שונות. במסגרת זו היו שותפים בשיעורים שווים (סעיף 6). לדבריו, ב-2010 התובע אמר לו כי הוא והנתבע נכנסו לשותפות בעסקת יהלומים גדולה. הוא העיד כי התובע מסר לו שהוא והנתבע מגבשים צוות של מומחים שיסייעו להם להוציא את עסקת היהלומים אל הפועל והציע לו להיות איש האמון והקשר המקצועי מטעמם במפעל לייצור יהלומים בעיר סנט פטרסבורג שברוסיה. בעקבות כך, נפגש עם התובע והנתבע במשרדיהם בהרצליה. במהלך הפגישה, הוצגה לו העסקה. הוא העיד כי התובע היה דומיננטי מאוד בפגישה. כן נמסר לו על ידי הנתבע כי התובע והנתבע שותפים בעסקה (סעיפים 10-11). הוא העיד כי שימש כמנהל עבודה מטעם התובע והנתבע במפעל היהלומים (סעיף 15) וכי התובע היה מגיע למפעל פעמים רבות והיה מפנה אליהם שאלות ומקבל החלטות שונות (סעיף 16). כאשר הוא עצמו היה מגיע לארץ, נהג להגיע ישר משדה התעופה למשרדי התובע והנתבע בבורסה ברמת גן ולעדכן אותם בפרטים (סעיף 18). לדבריו, בכל הפגישות התובע והנתבע התנהלו כשותפים שווי מעמד ונכחו בהן במשותף. כך גם התנהלו ביניהם, כך נאמר לו מפורשות על ידם וכך שידרו זאת כלפי חוץ (סעיף 18). לדבריו, לאחר סיום העבודה כשחזר לארץ, התובע והנתבע לא קיימו את הבטחתם לשלם לו בונוס ולא שילבו אותו בעסק היהלומים בארץ (סעיף 23). באחת השיחות כשדרש את המגיע לו, הנתבע התכחש להבטחה שנתן. לאור זאת, כעס עליהם ולא שוחח עימם תקופה ארוכה (סעיף 24). בעקבות התכחשות הנתבע להבטחה, היה ברור לו כי יבוא יום והנתבע יפעל כך גם כלפי התובע. והוא אף הטיח זאת בפני התובע (סעיף 25).
170. בחקירתו הנגדית העיד כי לא ידע שהתובע סבל מהתמכרויות לסמים ועל כך נודע לו משמועות. הוא גם לא ידע שהנתבע סייע לתובע; על כך שעסק המשפחה ד"ר סנטר הגיע לקריסה כלכלית; על ההליכים הפליליים שננקטו נגד התובע ורעייתו ועל הליך הסדר הנושים (פרוטוקול מיום 9.7.2025 עמוד 2 שורה 36 עד עמוד 3 שורה 13). הוא הופנה לכך שציין בתצהיר כי הפגישה התקיימה במשרדיהם בהרצליה ונשאל אם הוא יודע כי מדובר במשרדיו של הנתבע. על כך השיב כי הוא לא יודע של מי המשרד (עמוד 4 שורות 30-36). כשנשאל על כך שבתצהירו כתב בסעיף 11 כי נמסר לו על ידי מיכו כי הוא ושבטאי שותפים בעסקה, השיב כי לא מיכו אמר זאת אלא שבטאי אמר ומיכו אישר. בהמשך, אמר: **"שבטאי אמר לי הם ישבו אני ישבתי מולם בשולחן שבטאי אמר לי שאנחנו שותפים בעסקה הזאת ואז מיכאל עשה עם הראש ככה כן נכון"** (עמוד 5 שורות 31-32). כשנשאל אם הוא יודע מהו האחוז של שבטאי, אמר כי כתב בתצהיר כי החלוקה היא 10%-90% (עמוד 6 שורות 2-7). יצוין כי נתון מהותי זה לא נכתב בתצהיר ולמעשה הפעם הראשונה שהדבר נאמר על ידו היה בחקירה הנגדית. נחוץ לציין כי עדותו בתצהיר כי **"בכל פגישות העבודה שקיימנו, מיכו ושבטאי התנהלו כשותפים שווי**

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 75948-12-20 אלון נ' מירילשווילי ואח'

1 **מעמד** (סעיף 18) אינה מתיישבת עם אופן החלוקה של 10% לתובע ו-90% לנתבע. מכל מקום,
2 פרט מהותי זה לא הוזכר בתצהיר עדותו הראשית. עצם אמירתו לראשונה במהלך חקירתו
3 הנגדית הייתה מפתיעה כשהמקור לידיעתו לכאורה של מידע זה לא הוברר. אציין כי התובע
4 עצמו לא העיד בתצהירו כי כך היו פני הדברים.

עדותו של משה מזור

171. משה מזור העיד בתצהירו כי הוא מכיר את התובע שנים רבות, כי הוא חבר קרוב של בנו
יולי וכי כיום הוא עובד בעסק של יוסי בתחום היהלומים. לדבריו, הוא ידע על היחסים
הקרובים בין התובע לנתבע ועל כך שיש להם עסקים משותפים. לאורך השנים, הוא ראה את
התובע והנתבע יחד גם חברתית וגם עסקית והם נראו בלתי ניתנים להפרדה (סעיף 7). הוא העיד
כי היה מגיע מעת לעת למשרדי הנתבע בהרצליה. בעת ביקוריו, התובע והנתבע ישבו יחד באותו
חדר, מתייעצים זה עם זה ומנהלים את עסקיהם יחד. היה ברור לו כי הם שותפים והיה ניכר
שהנתבע מכבד את התובע. לדבריו, היחס של הנתבע אל התובע היה שונה לעומת היחס שלו
כלפי אנשים אחרים שהיו מבקרים במשרדים לצרכי עסקים - יחס של שותף. הוא ידע שהדרך
להגיע אל הנתבע עבור צדדים שלישיים היא באמצעות התובע (סעיף 8). לדבריו, לאחר
שהשתחרר משירותו בקבע בחיל האוויר, פנה אליו יוסי והציע לו לעבוד בנתבעת. יוסי מסר לו
כי אביו הביא לנתבע עסקת יהלומים גדולה ברוסיה, כי הם שותפים בעסקה, וכי לצורך
הוצאתה לפועל הוקמה הנתבעת (סעיף 9). הוא העיד כי ניכר מהתנהלותם של התובע והנתבע
שהם שותפים. הם היו מגיעים יחד למשרדי הנתבעת ובכל ישיבה משמעותית ישבו יחד. מהשיח
ביניהם היה ניכר וברור כי הם מדברים כשני שותפים עסקיים (סעיף 11). עוד העיד כי כל אחד
מהם הביא אנשים מטעמו שיעבדו בנתבעת (סעיף 12). הוא עבד בנתבעת בין השנים 2011-2014
ועל פי הידוע לו, רובה המוחלט של הסחורה של הנתבעת מקורה בעסקת היהלומים (סעיף 13).
במסגרת עבודתו התעסק בריכוז המידע הכספי של הנתבעת. לדבריו, היה מקבל נתונים מעובדי
הנתבעת, מרכז אותם ולומד אותם לצורך הצגתם לתובע ולנתבע על בסיס יומי. לא הייתה לו
גישה לחשבון הבנק של החברה ואת המידע קיבל ממי שבפועל היו מעבירים ומנהלים את
הכספים (סעיף 14). במהלך שגרת עבודתו, עבד באופן שוטף עם יוסי. התובע והנתבע נהגו
להיפגש עמו ועם יוסי במשרדי הנתבעת באופן יומיומי כדי לקבל מידע כספי. בפגישות, הנתבע
נהג לשאול שאלות נוקבות על מנת לקבל מידע. לעיתים רחוקות, נעשו פגישות אלה בלי התובע.
במספר הזדמנויות הוא ויוסי נסעו לפגוש את התובע והנתבע בשעות הערב בעניינים הקשורים
לנתבעת (סעיף 15). משאלותיו ודרך התנהלותו של הנתבע ניכר היה שחשוב לו לשלוט בפרטים
ובמידע ולצורך כך, הוכן לו קלסר עם דוחות. במהלך עבודתו, עבר שתי בדיקות פוליגרף ומעת
לעת נעשו בדיקות לגילוי האזנות בכל המשרדים של הנתבעת והוחלפו מצלמות ומחשבים (סעיף

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 75948-12-20 אלון נ' מירילשווילי ואח'

16. ב-2014 הוא עזב את הנתבעת יחד עם יוסי שהתפטר מהחברה. הנתבע באמצעות אנשיו
הציע לו להישאר והוא סירב (סעיף 17).
172. כשנשאל בחקירתו הנגדית כיצד היה ברור שהתובע והנתבע שותפים, חזר על כך שהיה ברור
מהשיחות ששמע. הוא הבהיר כי לא שמע שיחות בהם דובר על אחוזים מרווחים (עמוד 72
שורות 29-32). הוא אישר כי לא ראה ניירת, הסכם שותפות או מסמכים כלשהם כמו מיילים,
ווטסאפים, פרוטוקולים או כל מסמך כתוב אחר המבסס שותפות (עמוד 72 שורה 38 עד עמוד
73 שורה 4). הוא נשאל אם הוא זוכר שהנתבע בירך בשבת חתן ואמר שכן. לדבריו, הנתבע אמר
"כמה הוא שמח שיש לו משפחה כזאת, חברים כאלה, שותפים כאלה, כמה שותה אוהב אותו
כאח, ויותר מאח. זוכר טוב את המילים. אני מבין טוב גרוזינית" (עמוד 73 שורות 28-30).
העד לא ידע בתקופת עבודתו כי יוסי החזיק במניות החברה בנאמנות (עמוד 74 שורה 31 עד
עמוד 75 שורה 3).

173. העד כאמור לא ראה כל מסמך ממנו ניתן ללמוד על שותפות כנטען וזאת משך כל התקופה
שבה עבד בנתבעת. כפי שצוין לעיל הנתבע שיתף את התובע בפעילותו ולכן נוכח האינטנסיביות
בקשר והיחסים הקרובים בין התובע לנתבע ניתן להבין מדוע כך נראו הדברים בעיניו. גם
האמירה כי הנתבע באירוע הגדיר את התובע כשותף אין בה כדי להעיד על מהות השותפות
ותוכנה ואין בה כדי ללמד כי התובע היה שותף בעסקה השנייה כטענת התובע.

עדונו של אלי בג

174. עדותו עסקה בעסקת הקזינו ברומניה. הוא העיד כי ידע שהתובע והנתבע הם שותפים
עסקיים ושהם מעוניינים להיכנס לעסקי ההימורים באירופה ולכן, ידע שההזדמנות תעניין
אותם. הוא סיפר על העסקה במסגרתה התובע היה שותף בשיעור 20% והנתבע בשיעור 40%.
לדבריו, מההתנהלות ומהשיחות עימם היה ברור לו כי הם שותפים בפרויקטים עסקיים
נוספים. לדבריו, כחצי שנה לאחר מכן, בעקבות חילוקי דעות עם הנתבע, סוכם כי הנתבע יקנה
את חלקו בקזינו כך שיהפוך לשותף בשיעור של 60%. לדבריו, הנתבע שילם לו סך של 300,000
יורו ואת היתרה בסך של 150,000 יורו לא שילם עד היום. הוא העיד כי בדיעבד למד מהתובע
שהנתבע סגר את הקזינו משום שאחיינים שלו נתפסו עם כסף שחור.

175. בחקירתו הנגדית נשאל האם הוא יודע על עסקאות שונות משותפות של התובע והשיב כי
אינו יודע וכי הוא מתעסק רק בבתי קזינו (ראו עמוד 35 שורות 28-38). בהמשך, נשאל לגבי
עסקת היהלומים נושא התביעה והשיב "אותי זה לא מעניין", "אני לא יודע על העסקה הזאת"
וכי לא היה מעורב בעסקת היהלומים (עמוד 36 שורות 9-3).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 75948-12-20 אלון נ' מירילשווילי ואח'

1 כי התובע היה איש סודו ושותפו העסקי של הנתבע, השיב כי התכוון אך ורק לענייני קזינו וכי
2 הוא לא יודע כלום בנושאים אחרים (עמוד 37 שורות 9-12). לגבי האמירה כי הקזינו נסגר בשל
3 כך שהאחיינים של הנתבע נתפסו עם כסף שחור, השיב כי ידע זאת מהחדשות (עמוד 37 שורות
4 25-26). בהמשך, העיד כי ידע זאת משמועות, מהטלוויזיה וגם מהתובע (עמוד 39 שורות 11-
5 12).

6
7 176. לא ניתן היה ללמוד מעדותו של בג כל דבר שקשור לעסקת היהלומים ולהסכם כלשהו שהיה
8 בין התובע לנתבע בנושא זה.

9
10 177. לסיכום, אף לא אחד מהעדים שהוזכרו לעיל היה נוכח באותה פגישה בה התובע טען כי
11 סיכם עם הנתבע כי הוא שותף בשיעור של 10% בעסקת היהלומים השנייה. רוב העדים דיברו
12 על כך שמבחינת התנהלות התובע והנתבע הם נראו כמו שותפים. אמירה זו נכונה גם לפי גרסתו
13 של הנתבע בדבר המניעים שלו לשתף את התובע בפעילותו ועל האינטנסיביות של הקשר
14 ביניהם. היותם שותפים במיזמים אחרים כמו למשל מיזם הקזינו מהווה גם היא חלק מאותה
15 התנהלות שיש בה כדי להשפיע על תפיסת הסובבים כי מדובר בשותפים. אמירה של הנתבע
16 באירוע כזה או אחר כי התובע שותף שלו אינה מלמדת על היותו שותף בעסקת היהלומים וכי
17 הוא זכאי לקבל 10% מהרווחים בה. במיוחד הדברים אמורים, לאור הסכומים המשמעותיים
18 שקיבלו התובע ובני משפחתו כפי שפורט לעיל בהרחבה. עדויותיהם של תמי ויוסי לגבי דברים
19 שלכאורה אמר הנתבע בנוכחותם בדבר חלקו של התובע בעסקה, אינן מספיקות, עומדות
20 בסתירה לעדויות אחרות בתיק ואינן מתיישבות עם העובדה כי יוסי החזיק בנאמנות במניות
21 הנתבעת רק עבור הנתבע ולא עבור חלקו של התובע בעסקה הנטענת. בהעדר הסכם בכתב,
22 בהעדר מסמכים אחרים שנוצרו במהלך תקופת ההתקשרות, נוכח גרסתו של הנתבע שלא
23 נסתרה ונתנה הסבר להתנהלות בין הצדדים, נוכח היחסים המיוחדים בין הצדדים וניתוח כל
24 חומר הראיות, לא ניתן להגיע למסקנה כי התובע הוא שותף של הנתבע בעסקת היהלומים ולכן,
25 תביעתו זו נדחית.

סוף דבר

26
27
28
29 178. לאור כל האמור לעיל לא שוכנעתי כי הנתבע התחייב לשלם לתובע את דמי התיווך בגין
30 העסקה הראשונה וכי היה שותף של הנתבע בעסקה השנייה בשיעור של 10%. לפיכך התביעה
31 נדחית.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 75948-12-20 אלון נ' מירילשווילי ואח'

179. אשר להוצאות המשפט - תקנה 152 לתקנות סדר הדין האזרחי קובעת כי "בתום הדיון
יפסיק בית המשפט הוצאות סבירות והוגנות, זולת אם מצא שקיימים טעמים מיוחדים שלא
לחייב בהוצאות כאמור".
180. לעניין תכלית פסיקת ההוצאות קובעת תקנה 151(א) כי "חייב בעל דין בתשלום הוצאות
נועד לשפות את בעל הדין שכנגד על הוצאותיו בהליך בהתחשב בתוצאותיו, במשאבים
שנדרשו לניהולו ובהתנהלות בעלי הדין". בהתאם לתקנה 151 (ב): "החלטת בית המשפט
בעניין פסיקת ההוצאות ושיעורן תבטא את האיזון הראוי שבין הבטחת זכות הגישה
לערכאות, הגנה על זכות הקניין של הפרט ושמירה על שוויון בין בעלי הדין".
181. אשר לשיעור ההוצאות, הכלל הוא כי בעל הדין הזוכה זכאי לפסיקת הוצאות ריאליות.
זאת, בכפוף להיותן סבירות, מידתיות והכרחיות לניהול ההליך, כאשר כל מקרה נבחן לגופו.
בין היתר, יש להתחשב באופן ניהול ההליך, היחס בין הסעד שהתבקש לזה שהתקבל ושיעור
ההוצאות, מורכבות התיק וחשיבותו, כמות העבודה שהושקעה וכיוב'. ההוצאות נועדו לשפות
את בעל הדין שכנגד על הוצאותיו בהליך, כאשר ברירת המחדל היא פסיקת הוצאות ריאליות
(ראו: ע"א 7627/20 אייזלר החברה לניהול בע"מ נ' תפן מדיקל בע"מ, פסקה 6 לפסק דינו של
כב' השופט עמית (24.2.2022)).
182. בתיק דנן הוגשה כאמור תביעה לבית המשפט המחוזי על סך של 50,000,000 ₪. התביעה
הוגשה בדצמבר 2020 ונוהלה משך כמעט 6 שנים כשחלק ממנה נוהל בפני מותב קודם. בתיק
התקיימו 8 דיונים מתוכם 3 דיוני הוכחות. הצדדים ניהלו הליכי גישור שלא צלחו. בתיק הוגשו
בקשות מרובות. חרף פיצול הדיון, נשמעו מטעם התובעים 9 עדים כולל התובע. בשל בקשת
התובעים לזמן לחקירה את גב' פריצקר ואת רעיותו של הנתבע, הוגשו גם תצהירים שלהן עליהן
נחקרו בחקירה נגדית. הצדדים הגישו סיכומים בכתב. הנתבעים צירפו לסיכומיהם מסמכים
מהם ניתן ללמוד כי נשאו בתשלום שכר טרחה כוללמע"מ על סך של 1,955,447 ₪ וכן בתשלום
הוצאות הסך של 22,969 ₪. כל אלה מחייבים חיוב התובע בהוצאות משמעותיות.
183. מנגד, בפסיקת הסכום יש כאמור להתחשב גם בזכות הגישה לערכאות. פסיקת הוצאות
בסכומים עצומים עלולה להיות גורם משתק, כך שבעל הדין יחשוש מהגשת תביעה נגד בעלי
הון רק מחשש שיחויב בהוצאות בהן לא יוכל לעמוד. יש גם להפחית את סכום המע"מ הכלול
בחשבוניות שכר הטרחה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 75948-12-20 אלון נ' מירילשווילי ואח'

184. לאחר שבחנתי את כל האמור, אני מחייב את התובע בתשלום הוצאות בסך כולל של 1,000,000 ₪. הסכום ישולם בתוך 30 ימים.

ניתן היום, כ"ד תמוז תשפ"ו, 09 יולי 2026, בהעדר הצדדים.

אילן דפדי, שופט